

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plutarchu Chairōneōs Ta Sōzomena Panta

Continens Moralia

Plutarchus

Francofurti, 1620

Quæstiones Græcæ

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1372)

Hanc quidē ob rem hedera & Olympiis factis ar-
cetur: & neq; Athenis in Iunonis, neq; Thebis in
Veneris factis reb. vllus hedera syluestri locus est.
Bacchanalibus, ali. sq; id genus factis, quorū ma-
ior pars peragitur in tenebris, adhibetur. An hoc
ipso etiam signo orgia Bacchi volebant esse vetita?
Bacchicis enim furoribus deditæ mulieres, rectā
ad hedera feruntur, eamq; discerpunt manibus
arripientes, & vorantes. ita vt non planē fide ca-
reat quod nonnulli dicunt, inesse spiritum hede-
ræ, qui de statu rationis deturbet, mentemq; aba-
lienet, exagitetque, & prorsus ebrietatem à nullo
ortam vino inducat, ac permolestam: si quis alio-
quin hominum ad concitationes animi furiosas,
instinctusve diuinos sit procliuis.

Cur iisdem flaminibus Dialibus permiffum nō
est vt magistratum suscipiant aut ambiāt? cum ta-
men & licitorē habeant, & sellam curulem, honoris
gratia, vtq; ferant æquiore animo magistratuū ge-
rundorum facultatem sibi ademtam? An quia in
Græcia etiam aliquibus in locis sacerdotiū digni-
tate regno cū equale esset, repulsam passos sacer-
dotio dignati sunt? aut potius, q̄ cum certæ & or-
dine definitæ essent sacerdotum actiones, regum
verò ordine carentes & infinitæ, fieri non poterat
vt qui rex simul sacerdosq; esset, diuersi generis in
eundem temporis articulum incidentib. negociis
vtrumq; procuraret: sed necesse erat futurum vt v-
troque vrgente alterum omitteret, itaq; interdum
deos ritē nō coleret, interdū ciuib. esset damno?
aut quod in magistratus humanos intuentes, cum
nō minus necessitate eos, q̄ potestate administrari
obseruarent: populiq; principem (quod de medi-
co Hippocrates pronunciauit) multa horrēda ad-
spectu videre, multa tangere, & ex alienis miseriis
pro fructu suas capere molestias: impium rati sunt
istū diis sacrificare, & auspiciem esse diuini cultus,
qui damnationibus & capitalibus, lethoq; finitis
supplicis ciuium (non rarō etiam cognatorum &
domesticorum, vt Bruto vsu venit) interfuisset.

QVÆSTIONES
Græcæ.

Vi sunt apud Epidaurios con-
nipodes & artyni? Rempubl.
tractabāt cxxc viri. Ex his se-
natores deligebant, quos ap-
pellabant Artynos. maior por-
rò populi pars ruri solebat ver-
sari. vocabantur autem con-
nipodes, quasi pulueripedes, quod agnoscerentur è
pedibus puluerulentis, quoties in urbē veniebant.

Quæ est apud Cumæos Onobatis? nomen hoc
à consensu asino est factum. Deprehensam in a-
dulterio mulierem in forum producebant, & in
lapide omnibus conspicuo sistebant, deinde asi-
no impositam circa urbem circumducebāt, post-
ea rursus in eodem lapide adstare coacta, infam-
is per totam habebatur vitam, & vocabatur o-
nobatis. lapidem autem ob eam rem vt pollutum
abominabantur. Magistratus etiam apud hos
fuit, qui phylactes dicebatur à custodiendo. Eum
qui gerebat, reliquo tempore carcerem custodie-
bat. Nocturno autem cōcilio in senatum veniens,

A διό τῆς μὲν ὀλυμπίων ἱερῶν εἴργεται, καὶ οὔτε ἐν Ἡῤεας
Ἀθηνῶν, οὔτε Θήβων ἐν Ἀφροδίτης, ἴδιαι τις αἰκίη ἄγχιον,
ἴοις δὲ καὶ νυκτελίοις, ὧν τὰ πολλὰ Δία σκότους
δράται, παρέστιν. ἢ καὶ τοῦτο συμβολικὴ διάσων καὶ βακ-
χευμάτων ἀπαγόρευσις ἰὼ; αἱ γὰρ ἔνοχοι τοῖς βακχι-
κοῖς πάσαι γυναικες, διὸς ἔπι τὸν κίτην φέρονται, καὶ
ἀπαράτητοι δρατήριον τῆς χειρὸς, καὶ διέδοσαν τοῖς
κόμασιν. ὥστε μὴ πόντελως ἀπιθάνους εἶ) τοῖς λέγοντας
ὅτι καὶ πνῦμα μολίας ἔχων ἐγερτικὸν καὶ ὠρεκτικὸν
χέν, ὀξίτησι καὶ ἀπαράτησι, καὶ ὅλως ἀοῖνον ἐπάγει μέ-
δω καὶ χέει τοῖς ὀπισθαλῶς πρὸς ἐπιτοισασμὸν ἔ-
ρησι.

Διὰ τί τοῖς ἱερῶσι τούτοις δεξιῶν ὄκ ἐφεῖτο λαβεῖν
ὄσδὲ μετελθεῖν, ἀλλὰ ῥαβδούχῳ τε χροῶνται, καὶ δι-
φρον ἠγεμονικὸν ἔπι πρῆ καὶ ὠρεκτικῆς τῆ μὴ ἀρχὴν
ἔρησι; πότερον, ὡς ἐπαχρὸς τῆς Ἑλλάδος ἀντίρροπον ἰὼ
ὅ τῆς ἱερωτικῆς ἀξίωμα πρὸς ὅ τῆς βασιλείας, μὴ
παχόντας ἱερεῖς ἀπεδείκνυσαν; ἢ μᾶλλον ὅτι τῆς μὲν ἱε-
ρῶν ὠρεκτικῆς πρῶξις ἔχοντων ἀτάκτοις καὶ ἀοεί-
τοις, ὄκ ἰὼ διωκτὸν εἰς ἐν ἅμα τῆς χαρῶν συμπεσόν-
των ἐκατέρῳ παρεῖναι τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ ἔδει γὰτερον πολ-
λάκις ἀμφοτέρων ἐπειρόντων ἀπολείποντα, ἰὼ μὲν ἀ-
σεβεῖν τοῖς θεοῖς, ἰὼ δὲ βλάπτειν τοῖς πολίταις, οἱ τῆς ἀ-
δερπίνης ὄρωάντες δεξιῶν ὄκ ἐλάττονα τῆς ὄρου-
σίας τῆ ἀνάγκῃ πρῶσθαι, καὶ τὸν ἀρχόντα δήμου
(καθὰ τῆς Ἰπποκράτης ἔφη τὸν ἰατρὸν) δεινὰ μὲν ὄρωάντα,
δεινὰ δὲ ἀπίθρον, ἐπὶ ἀλλοτέροις ἢ κακῶς ἰδίας λύπας
καρπούμενον, οὐχ ὅσον ἠρωῶτο θύειν θεοῖς, καὶ ἱερῶν κατ-
ἀρχεσθαι, ἠρωῶμενον ὄκ κατὰ δίκην καὶ θανατώσει πο-
λιτῆς. πολλάκις δὲ καὶ συγγνωῶν καὶ οἰκείων, οἷα καὶ Βερού-
τω σωέτυχε.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
Κεφαλῶν κατὰ γραφὴν.
Ἑλληνικά.

Ινες ἐν Ἐπιδάυρῳ κενίποδες καὶ ἀρτυνοί;
οἱ μὲν ὅ πολίτημα ὀδοῦντα καὶ ἐ-
κατὸν ἄνδρες ἦσαν. ὄκ δὲ τούτων ἠ-
ρωῶτο βουλῶτας, οἱς ἀρωῶτες ἐκά-
λου. τῆ δὲ δήμου ὅ πλείστον ἐν ἀρωῶ
διέτελεν. ἐκαλωῦτο δὲ κενίποδες, ὡς
συμβάλειν ἔστιν, ἀπὸ τῆς ποδῶν γραιζομένων κεκονημένων
ὄποτε κατέλθοιεν εἰς τῆ πόλιν. Τίς ἢ τῆς Κυμαῖος ὄ-
νοβάτης; τῆς γυναικῶν τῆ ὄπι μοιχεία ληφθεῖσαν ἀγα-
ρόντες εἰς ἀρωῶν, ὄπι λίθου ἰνὸς ἐμφανῆ πᾶσι κατῆσα-
σαν. εἶτα οὕτως ἀνέβιβασον ἐπὶ ὄνον, καὶ τῆ πόλιν κύ-
κλω πρῶσθαι, ἔδει πάλιν ὄπι τὸν αὐτὸν λίθον κατῆ-
σθαι, καὶ ὄλοιπὸν ἄπμοι ἀφελεῖν, ὄνοβάτην πρῶσθαι
ῥωῶμενον. τὸν ἢ λίθον ἀπὸ τούτου οὐ κατὰ ἔρον νομίζοντες,
ἀρωῶσι ἰὼ. ἰὼ δὲ ἢ φυλάκτου τίς ἀρωῶ παρ' ἀρωῶς. ὄ δὲ,
τῆ τῆ ἔχων, τὸν μὲν ἄλλον χροῶνον ἐτήρει ὅ δεσποτικῆον,
εἰς δὲ τῆ βουλῆ ὄ τῆ νυκτερινῶ συλλογῆ παρειῶν,

ἔξηκε τοῖς βασιλεῖς τῆς χερσὸς, καὶ καπιχε, μέγρε πῶς αὐτῶν ἢ βουλὴ ἀβρονοῖ, ποτερον ἀδικουσιν ἢ οὐ, κρύβδω φέρουσα τὴν ψῆφον. Τίς ἢ πῶς Σόλοισ ἑσπεκαύστρια; τίς τῆς Ἀθῆνας ἱερεῖαν οὕτω καλοῦσιν, ὅτι ποιεῖται ἡνας θυσίας καὶ ἱεροσυρίας ἀπὸ θεοπαίσις.

Τίνες εἰς Κνίδω οἱ ἀμνήμονες; καὶ τίς ὁ ἀφεστῆρ; ἔξηκεν ἡ παρθεῖσι τοῖς ἀνδράσι ἐκ τῶν ἀρίστων, οἷον ὅτι σκόποις ἐχρῶντο ἀφ' ἐβίου καὶ παρθεούλοισ τῶν μεγίστων ἐκαλοῦντο ὅ ἀμνήμονες, ὡς αἰ πῆς εἰκάσθε, ἀφ' οὗ αὐτοπαύθονον. (εἰ μὴ τὴν Δία πολυμνήμονες πινεὶς ὄντες) ὁ δὲ τὰς γνώμας ἐρωτῶν, ἀφεστῆρ. Τίνες οἱ πῶς Ἀρκάσι καὶ Λακεδαίμοι τοῖς χερσὸς; Λακεδαίμονιοι Τεγεάταις ἀγαλλογῆτες, ἰποποίησαντο στωθῆκας, καὶ ἐπὶ τῶν ἀλφειῶν κρινῶν δῶκεσαν, ἐπὶ ἢ μὲν τῶν ἄλλων γέγραπται, Μεσσηνίοις ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς χώρας, καὶ μὴ δέξιναι χερσὸς ποιεῖν. ἔξηκεν ὁ μὲν ὁ Ἀριστέλης τὸ πῶς, διῶκαται δὲ μὴ ἀποκλινηῖαι βοήθειας χάριν τοῖς λακωνίζουσι τῶν Τεγεατῶν.

Τίς ὁ πῶς Ὀπωπιῶν κριτολόγος; οἱ πλείστοι τῶν Ἐλλιάων παρθε τὰς πάλαι θυσίας ἐχρῶντο ταῖς κελθαῖς ἀπαρχομῶν τῶν πολιτῶν. τὸν μὲν οὖν ὅτι τῶν θυσιῶν ἀρχὴν καὶ ταύτας κομιζόμενον τὰς ἀπαρχάς, κελτολόγοι ἀνμάζον. δύο ὅ ἦσαν ἱερεῖς παρ' αὐτοῖς, ὁ μὲν πῶς τὰ θεῖα τελεγεμένος, ὁ δὲ πῶς τὰ δαμόνια. Τίνες αἱ πλωιάδες νεφέλαι; τὰς ὑπομῆχους μάλιτα καὶ παρθερεῖ ἱενας ἐκάλουσι πλωιάδας ὡς Θεόφραστος ἐν τετάρτῃ πῶς μετὰ τοῖς εἰρήκεν καὶ λέξιν. ἐπεὶ καὶ αἱ πλωιάδες αὐταῖς νεφέλαι καὶ αἱ στωεσάσαι, ἀκίνητοι δὲ καὶ τοῖς χρωμασιν ἐκδύκει, δηλοῦσι ἀφαφορῶν πῶς τῆς ὕλης, ὡς οὐτε ἔξυδαλουμῆς, οὐτε ἐκπυδμαλουμῆς. Τίς ὁ πῶς Βοιωτῶν πλατυχάτας; τοῖς οἰκία γῆτινῶν, ἢ χρωτοῖς ὁμορῶν, ἀολίζοντες οὕτω καλοῦσιν ὡς ὁ πλείστον ἐχρῶντα. πῶς ἡθίσσεται δὲ λέξιν μίαν ἐκ τοῦ θεσμοφυλακίου νόμου, πλείονων οὐσῶν. Τίς ὁ πῶς Δελφοῖς ὁσωτήρ, καὶ ἀφ' οὗ τὸ Βύσιον ἐνα τῶν μῶν καλοῦσι; ὁσωτήρ μὲν καλοῦσι τὸ θυόμνον ἱερεῖον, ὅταν ὁσος ἀποδῆρη. πέντε δὲ εἰσὶν ὅσοι ἀφ' ἐβίου, καὶ τὰ πολλὰ μὲν τῶν παρθεπῶν ἀρῶσιν οὕτω, καὶ στωεσυργῶσιν, ἀ γερῶναι δοκῶντες ἀπὸ Λακωνίας. ὁ δὲ Βύσιος μῶν, ὡς μῶν οἱ πολλοὶ νομίζουσι, φύσιος ὄσιν. (ἕαρος γὰρ ἀρχεῖ, καὶ τὰ πολλὰ φύεται τλωικῶτα καὶ ἀβαλασάνει) ὁ δὲ ἀληθῆς ὁσὸς ἐχ' οὕτως. οὐ γὰρ αἰτὶ τῆς φ τῶν β χρωνται Δελφοῖς καὶ τὰ παρθε Μακεδόνες (βίλιππον γὰρ καὶ βαλακερὸν καὶ βερονίκω λέγοντες) ἀλλ' αἰτὶ τῆς π καὶ γὰρ ὁ πατεῖν, βαθεῖν, καὶ ὁ πικρὸν, βικρὸν ὅτι φκῶς καλοῦσιν. ἐστὶν οὖν Πύσιος ὁ Βύσιος, ἐπὶ ἢ πιστῶνται καὶ πωθῶνται τοῦ θεοῦ. ὁ γὰρ ἐνοεῖν καὶ πάτειον. ἐπὶ τῶν μῶν γὰρ τούτω χρωσῆριον ἐχ' ἴμετο, καὶ ἐδομῶν ταύτω νομίζουσι τῆς θεοῦ ἡμέθλιον, καὶ πολὺ φθονον ὀνομάζουσιν, οὐ ἀφ' οὗ πέπρωται φθῶς, ἀλλὰ πολυπῶθη καὶ πολυμῶν τῶν οὐσῶν. ὅτι γὰρ ἀνείρησαν αἱ καὶ μῶν μαρτεῖαι τοῖς δεομῶν. παρθερον δὲ ἀπαλῆ ἐχ' ἡμῶσιν ἢ Πύθια τῆς οἰατοῦ καὶ ταύτω τλω ἡμέρερον, ὡς Καλλιμαθῆς καὶ Ἀναξανδρίδης ἰσπρήκασι.

phthonumq; nominant, non à coquendis phthoibus, quod est placenta genus, sed quod multa tum responsa deus edat. Serò enim cepit singulis mensibus oracula requirentibus respondere. antiquitus semel duntaxat in anno vaticinabatur Pythia, idque ista die: ut Callisthenes & Anaxandridas tradiderunt.

manu iniecta reges educebat, ac detinebat donec occultè latis suffragiis de iis iudicasset senatus, iniustene agerent necne.

Quæ est apud Solenses Hypecaustria? Sic appellabant Mineræ antistitam, quod auerruncandorum malorum gratia certis quibusdam sacris operatur.

Qui sunt Cnidiis Amnemones, & quis Aphester? Ex optimatibus viri LX delecti erant, quibus per omnem vitam tanquã inspectoribus utebantur, & eorum summis in negociis auctoritatem sequebantur. Amnemones, id est immemores, dictos suspicari licet, quod factorum rationes ab iis non exigebantur: aut potius mehercle, quod plurimum valerent memoria. Aphester autem dicebatur, qui sententias interrogabat.

Qui sunt apud Arcades & Lacedæmonios chresti, id est boni? Lacedæmonii Tegeatis reconciliati, fœdus pepigerunt, & communem columnam ad Alpheum posuerunt: in qua inter alia fœderis capita hoc scriptum erat, Messenios regione pellunt, Neminem bonum faciunt. hoc Aristoteles interpretans, ait eo significari Tegeatarum neminem debere interfici, qui auxilii causa Laconicis rebus studeret.

Quis est apud Opuntios Crithologus? vox hordeum legentem designat. Græcorum plerique in vetustissimis sacrificiis hordeo utebantur, primitias eius civibus offerentibus. Præsidi itaque sacrorum, & primitias istas colligenti, hoc nomen factum est. duos autem habebant sacerdotes: vnum qui deorum, alterum qui geniorum sacra administraret.

Quæ sunt ploïades nebulae? quæ maximè imbrem cõceptum haberent, & circumagitantur, sic appellabantur. Theophrastus libro de iis quæ in sublimi fiunt quarto: Ploïades, inquit, nebulae sunt, & quæ consistunt, immobiles autem & colore albo differentiam quandam materiæ indicant, neque in aquam neque in spiritum conuersæ.

Quis est Bœotorum Platychætas? Sic appellabant ædibus agrisque suis vicinos & conterminos, tanquam plurimum possidentes. apponam autem vnam vocem ex lege thesmophylacii seu archiui, cum sint plura vocabula.

Quis est apud Delphos Hofiotes, & cur vnum de mensibus appellant Byfium? Hofiotes est victima quæ immolatur cum creatur Hofius. (vox sanctum notat) Quinque autem sunt hofii per omnem vitam, multisque in rebus adsunt vatibus, atque vna etiam sacrificant: quippe à Deucalione genus crediti trahere. Byfius mensis, ut plerique putant, Phisus est, à nascendo sic dictus. est enim veris initio, quo tempore pleraque nascuntur & germinant. Sed res ita non habet. Non enim Delphi B littera pro Ph vtuntur (ut Macedones, qui Bilippum, Balacrum, Betonicam dicunt, quæ sunt Philippus, Phalacrus, Pheronice) sed loco litteræ P soliti batein dicere & bicron, quæ sunt patein & picron. Est ergo Byfius dictum pro Pyfius, quod eo mense deum scitantur. Atque hæc sententia conuenit cum antiquis Delphorum obseruationibus. Mense enim isto oraculum primò exstitit, & septimanam istam deo natalitiam putant, poly-

Quid est phyximelum? planta est exigua & humi iacens, cuius germina pecus inambulans conculcat atque affligit, & incrementum impedit. cum itaque se subiicit, & ad iustam magnitudinem peruenit, euitatis ouium iniuriis ac damnis, phyximelum dicitur. testis Aeschylus.

Qui sunt aposphendoneti? quasi fundarum telis pulsos diceres. Corcyram insulam Eretrienfes incolebant. Charicrate autem à Corintho cum copiis profecto, bello ab eo victi, conscensis nauibus domum versus nauigarunt. ciues re mature animaduersa, arcuerunt eos patria, fundisq; impetentes egredi in terram non sunt passi. Cum itaq; neque persuadere hominibus rigidis, neque vim facere multitudini eorum possent, in Thraciam nauigauerunt. Ibi loco occupato, quem prius coluisse Methon Orphei de posteris vnus fertur, vrbem Methoniam nominauerunt. ipsi à vicinis aposphendoneti sunt appellati.

Quid est apud Delphos Charila? Delphitres deinceps nono quoque anno agunt solennitates, Septerium, Heroida, Charilam. Septerium imitationem habet pugnae Apollinis cum Pythone, & à pugna fugae dei ad Tempe, aut persecutionis. alii enim fugisse eum ferunt, quod peracta caede opus expiatione haberet: alii Pythonem faucium & fugientem via, quae nunc Sacra dicitur, cum insequeretur, superuenisse ei recens è vulnere mortuo, & funerato à filio, cuius nomen Aex, id est capra, perhibent. Septerium ergo harum, aut similitum rerum imitatio est. Heroidis pleraque fabulosam habent rationem, Thyadibus notam: ex iis quae aguntur, liquidò quis excitationem Semeles coniciat representari. De Charila haec traditur fabula. Fame ob anni ficitatem vrgente Delphos, cum liberis & vxoribus ciues ad fores regis supplices venerunt. Is farina & leguminibus notiores sibi (non enim omnibus sufficebat) imperiit. puella autem paruula cum accederet orba parentibus, & instaret petendo, calceo malam eius percussit, calceumque in faciem eius coniecit. haec, vt erat animo minimè abiecto, pauper aliquin & deserta, è medio se subduxit, cinguloque soluto fauces alligans sese suspendit. Tum crescente penuria, & morbis accedentibus, Pythia regi respondit, Placandos esse manes Charilae virginis quae ipsa sibi mortem consciuisset. Vix tandem inuestigato id nomen puellae quae alapam accepisset fuisse, piaculare quoddam sacrificium peregerunt, quod etiamnum nono quouis anno fit. praesidet rex, & farinam leguminaque imperiit omnibus & peregrinis & ciuibus. infertur puerile simulacrum Charilae. postquam omnibus datum fuit, rex id calceo ferit: quae autem Thyadum est princeps, simulacrum ad confragosum defert locum, ibiq; collum fune cingentes simulacri, id defodiunt: vbi olim Charila sepulta fuerat.

Quid est mendicatoria caro apud Aeneanes?

Sapius migrauerunt Aeneanes. Principiò n. cum habitarent circa Dotium campum, inde à Lapichis ad Aethicas fuerunt expulsi. Post Molossiae regionem quae est circa Auum occuparunt, vnde iis nomen Parauazi factum fuit. Deinde Cirram obtinuerunt.

αλασαίσις. φράσον μὲν γὰρ οἰκιστῶντες παρὶ τὸ Δώπιον πεδίον, ἔξέπεσον ὑπὸ Λαπιθῶν εἰς Αἰθίχας. ἐκείθεν τῆς Μολοσσίας τὴν παρὰ τὸν Ἀεραούαν χώραν κατέχον. ὅθεν ὠνομάσθησαν Παεραοῦσαι. μετὰ ταῦτα Κίρραν κατέχον.

A Τί τὸ φυξίμηλον τῆς μικρῶν ὄβρι καὶ χαμαιζήλων φυτῆρ, ὣν ὀπιόντα τοῖς βλαστοῖς τὰ βοσκήματα κελούει καὶ ἀδικεῖ καὶ λυμάνεται τὴν αὔξησην; ὅταν γὰρ ἀναδραμόντα μέγιστος λάβῃ, καὶ ἀφύγη τὸ βλάπτειν ὑπὸ τῆς ὀπιήρομδρων, φυξίμηλα καλεῖται. τὸ δὲ μῦθον Αἰσχύλος. Τίνες οἱ ἀποσφενδόνητοι; Κέρκυραν τὴν ἴησον Ἐρετειεῖς κατέχουσι. Χαερκεῖοις δὲ πλοῦστατος ἐκ Κορίνθου μὲν δυνάμειος, καὶ τὰ πολέμα κελούωτες, ἐμβαίντες εἰς τὰς ναῦς οἱ Ἐρετειεῖς, ἀπέπλοσαν οἴκαδε. παρσαμόμδρωι δὲ οἱ πολῖται τῆς χώρας, εἶργον αὐτοῖς, καὶ ἀποβάλλειν ἐκώλυον σφενδονοῦτες. μὴ δυνάμδρωι δὲ μήτε πείσαι, μήτε βιάσασθαι πολλοῖς καὶ ἀπαρατήτοις ὄντας, ὅτι Ὀράκης ἐπλόσαν, καὶ κελούοντες χωρίον, ἐν ᾧ παρῆτερον οἰκῆσαι Μέθωνα τὸν Ὀρφέως παρῆρον ἰσοροῦσι, τὴν μὲν πόλιν ὠνόμασαν Μεθώνιον, ὑπὸ δὲ τῆς παρῆσαι ὀικων Ἀποσφενδόνητοι παρῆσωνομάσθησαν. Τίς ἡ παρῆσαι Δελφοῖς Χαερίλα; βεῖς ἀγροῖσι Δελφοὶ ἐναετηεῖδας καὶ τὸ ἐξῆς, ὡν τὴν μὲν, σεσηθῆιον κελούσι, τὴν δὲ Ἡρωίδα, τὴν δὲ, Χαερίλαν. τὸ μὲν οὖν σεσηθῆιον ὄικε μίμημα τῆς παρῆσαι τὸν Πύθωνα τῆς θεοῦ μάχης εἶ), καὶ τῆς μετὰ τὴν μάχην ὅτι τὰ Τέμπη φυγῆς καὶ ἐκδιώξεως. οἱ μὲν γὰρ φυγεῖν ὅτι τὰς φόνου φασι χηρῆσαι κελούσων, οἱ δὲ τὰ Πύθωνι τερωμῆω καὶ φέρῆσι, καὶ τὴν ὄδον ἰὼν τὴν ἰεράν κελούσων, ἐπακλουθεῖν, καὶ μικρὸν ἀπολειφθῆναι τῆς τελουτῆς. κατέλαβε γὰρ αὐτὸν ἐκ τῆς βαρματός ἀπὸ τεθηκῆται, κελούσων μὲν ὑπὸ τῆς παρῆσαι ὄνομα ἰὼν Αἰξ, ὡς λέγουσι. τὸ μὲν οὖν σεσηθῆιον, τούτων ἡ τούτων ἰσῶν ἀπομίμησις ὅστιν ἑτέρων. τῆς δὲ Ἡρωίδος τὰ πλείστα μυθικὸν ἔχει λόγον, ὃν ἴσασιν ἀγροῖαδες, ἐκ δὲ τῆς δρωμῶν φαερῶς Σεμέλης αἰ τις ἀναρωτῆ εἰ κελούσων. παρὶ δὲ τῆς Χαερίλας τούτων πνα μυθολογῆσαι λιμὸς ἔξ ἀρχμὸς τοῖς Δελφοῖς κατέχε, καὶ παρῆσαι τῆς βασιλέως ἐλθόντες μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν ἰκέτηδων. οἱ δὲ τῆς ἀλφίτων καὶ τῆς χερρόπων μετεδίδου τοῖς γωειμωτέροις αὐτῆς. οὐ γὰρ ἰὼν ἰχθῆα πᾶσι. ἐλθούσης δὲ παρῆσαι ἐπὶ μικρῶς ὀρφαῆς γενέων, καὶ παρῆσαι παρῆσαι, ἐρράπισεν αὐτῶν ὑπὸ δῆμα, καὶ τὰ παρῆσαι τῆς ὑπὸ δῆμα παρῆσαι ἔρριψεν. ἡ δὲ, πενηχῆα τις οὐσα καὶ ἔρημος, ἐκ ἀγροῖς τῆς δῆσαι, ἐκ ποδῶν γηρομῆη, καὶ λύσα τῶν ζῶντων, ἀνήρτησεν αὐτῶν. ὅτι τῆς δὲ τοῦ λιμὸς καὶ νοσημάτων παρῆσαι ἰσῶν, αἰεῖλεν ἡ Πύθια τὰ βασιλεῖ Χαερίλαν ἰλάσκεσθαι παρῆσαι αὐτοῦ ἀνατον. μόλις οὖν αὐδῶντες ὅτι τούτων τοῦτ ἰὼν τῆς παρῆσαι παρῆσαι μεμνημένῶν πνα κελούσων ἰσῶν ἀπέτελεσαν, ἰὼν ὅτι τελοῦσιν ἐπὶ καὶ τῶν δὲ οἰνεα εἶτῶν. παρῆσαι μὲν γὰρ ὁ βασιλέως τῆς ἀλφίτων καὶ τῆς χερρόπων ὀπιδιδου πᾶσι καὶ ξένοις καὶ πολῖταις. (κεμίζετα δὲ τῆς Χαερίλας παρῆσαι εἶδωλον) ὅταν οὖν πόρτες λάβωσι, ὁ μὲν βασιλεῖς ραπίζει τὰς ὑπὸ δῆμα τῆς εἶδωλον, ἡ δὲ τῆς ἰσῶν δῆσαι ἀρεμῆη κεμίζει παρῆσαι πνα τόπον φαερῆσαι, καὶ καὶ ἰσῶν ὀπιδιδου φαερῆσαι τὰς ἰσῶν τῆς εἶδωλου καπορῆσαι ὀπιδιδου τὴν Χαερίλαν ἀπαγῆσαι ἰσῶν ἰσῶν. Τί τὸ παρῆσαι κρέα παρῆσαι Αἰνῆσαι; πλείονες γενέσασιν Αἰνείδων μετὰ τῆς Κίρραν κατέχον.

ει δέον Κίρρη κατεπλώσαντες, Οίνοκλον τον βασιλέα τῶ
 θεοῦ προστάξαι, εἰς τὴν περὶ τὸν Ἰναχον χώραν κατέ-
 λησαν οἰκουμένην ὑπὸ Ἰναχίων καὶ Ἀχαιῶν. Δημοδρόου δὲ
 χρησμοῦ, τοῖς μὲν δὴ μετὰ δῶσι τῆς χώρας, ἀποβαλὼν ἅπα-
 σαν· τοῖς δὲ, αἰ λαβῶσι παρ' ἐκόντων, κατέξεν· Τέμων ἀνὴρ
 ἐλλόγιμος τῶν Αἰνιῶν, ἀναλαβὼν ῥάκια καὶ πήραν, καὶ
 προσάτης ἄν, ἀφίκετο πρὸς τοὺς Ἰναχίους· ὕβρει δὲ καὶ πρὸς
 γέλωτα τῶ βασιλέως βαλὼν ὀπιθόντος αὐτοῦ, δὲξάμενος
 εἰς τὴν πήραν εἰσέβαλε, καὶ ἀφαιῖς ἰὺ, ἠγαπηκῶς δὲ δῶ-
 ρεν· ἀπεχώρησε γὰρ ὁ δῶρ δὲ ἐν προσσητήσας· οἱ δὲ πρε-
 σβύτεροι θαυμάσαντες, αἰεμιμνήσκοντο τῶ χρησμοῦ, καὶ
 τῶ βασιλεῖ προσιόντες, ἔλεγον μὴ κατὰ φρονήσασαι μηδὲ
 προσέειπαι τὸν ἀνδραποῦν. ἀσάμενος οὖν ὁ Τέμων τὴν διά-
 νοιαν αὐτῶ, ὥρμησε φεύγειν, καὶ διέφυγε δὲξάμενος τὰ
 Ἀπόλλωνι κατ' ἰκατόμβης. Ἐκ δὲ τούτου μονομαχοῦσι οἱ
 βασιλεῖς, καὶ τὸν τῶ Ἰναχίων Ὑφροχον ὁ τῶ Αἰνιῶν
 Φήμιος, ὁρῶν μὲν κινῶς αὐτὰ προσφερομένου, ὅτι ἔφη
 δίχαια ποιεῖν, δὲξάμενος ἐπαγγέλλετο μαχόμενον ἀπελαύων-
 τος δὲ τῶ Ὑφροχου τὸν κινῶ καὶ μετὰ τρεφόμενον λίθω βα-
 λῶν ὁ Φήμιος αἰμαρεῖ. κτησάμενοι δὲ τὴν χώραν, τοὺς Ἰναχίους
 μὲν τῶ Ἀχαιῶν ἐκβαλόντες, τὸν μὲν λίθον ἐκείνον ὡς ἱε-
 ρὸν σέβονται, καὶ θυοῖσιν αὐτὰ, καὶ τῶ ἱερείου τῶ δῆμον πε-
 ρικαλύπτουσι. ὅταν δὲ τὰ Ἀπόλλωνι τὴν ἰκατόμβην ἀ-
 ποδιδῶσι, τῶ Διὶ βοὴν κατεπλώσαντες, μερίδα τοῖς Τέ-
 μωνος ἀποχρησίοις δὲξάμενοι νέμοισι, καὶ πτωχικὴν κρέας ἐπο-
 νομάζουσι. Τίνες οἱ παρ' Ἰθακῆσι Κολιάδα; καὶ τίς ὁ
 Φάγιλος; τὰ Ὀδυσσεὶ μετὰ τὴν μνηστραφονίαν οἱ ὀπιτή-
 δροι τῶ τεθνηκότων ἐπιδέξασαν. μετὰ πεμφθεῖς δὲ ὑπὸ
 ἀμφοτέρων διατητῆς Νεοπτόλεμος, ἐδίχασε τὴν μὲν Ὀ-
 δυσσεῖα μεταναστῆσαι καὶ φεύγειν ἐκ τῆς Κεφαλληνίας, καὶ
 Ζακύνθου καὶ Ἰθάκης ἐφ' αἰματι, τοῖς δὲ τῶ μνηστῆρων ἐταί-
 ροις καὶ οἰκείοις ἀποφέρειν ποινὴν Ὀδυσσεὶ τῶ εἰς τὸν οἶκον ἀ-
 δικημάτων κατ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν. αὐτὸς μὲν οὖν εἰς Ἰταλίαν
 μετέστη· τὴν δὲ ποινὴν τὰς ἡεὶ κατεπλώσας ἀποφέρειν ἐκέ-
 λασε τοῖς Ἰθακῆσι. ἰὺ δὲ ἄλφινα, οἶνος, κρέα, ἔλαιον,
 ἄλας, ἱερὰ πρὸς ὑπὲρ φαγίλων. φαγίλον δὲ φησὶν Ἀει-
 σοτέλης τὸν ἀμνὸν εἶναι. τοῖς δὲ περὶ Εὐμαχον ἐλθερωσας ὁ
 Τηλέμαχος, κατέμιξεν εἰς τοὺς πολίτας, καὶ ὁ γῆρος ὅστι Κο-
 λιδάδην ἀπ' Εὐμαχου, καὶ Βουκωλιῶν ἀπὸ Φιλαιτίου. Τίς ἢ
 Ξυλίνη κύων τῶ Λοκρῆς; Φυσκίου τῶ Ἀμφικτύωνος υἱὸς
 ἰὺ Λοκρῆς· ἐκ δὲ τούτου καὶ Καβύης Λοκρῆς. πρὸς ὃν ὁ πα-
 τὴρ διενεχθεῖς καὶ συχοῖς τῶ πολιτῶν ἀναλαβὼν, περὶ ἀπο-
 κρίας ἐμῶν τῶ εἶτο. τῶ δὲ θεοῦ φησὶν κτίξεν πόλιν ὅπου παρ'
 αὐτῆς χη δηθεῖς ὑπὸ κινῶς Ξυλίνης, ὑπερβαίνων εἰς τὴν
 εἰτέρον τῶ λαοῦ, ἐπάτησε κινῶσβαλον. ἐνοχληθεῖς δὲ τῆ
 πληγῆ, διέτριψεν ἡμέρας αὐτῆ πλείονας, ἐν αἷς κατὰ-
 μαθῶν ὄχρειον, ἐκίπτε πόλιν Φυσκίης καὶ Ὑάθηαι, καὶ τὰς
 ἄλλας ὅσας οἱ κληθέντες Ὀζόλαι Λοκρῆς καταφύκασαν. Ὀ-
 ζόλαι δὲ Λοκρῆς, οἱ μὲν, ἀπὸ τὸν Νέασον· οἱ δὲ, τὸν Πύθωνα
 δράκοντα, κληθῆναι λέγουσιν, ἐκ βασιλέως ὑπὸ τῆς θα-
 λασσῆς, καὶ σαπέντας ἐπὶ τῶν Λοκρῶν χώρα. Ἰνὲς δὲ κῶ-
 δος, καὶ βασιλεὺς τοῖς ἀνδραποῖς φοροῦσας, καὶ τὰ πλείστα
 σαπέντας αἱ πόλεις, γῆρας δὲ δυσώδης. ἐνιοὶ δὲ πτωχικὸν πο-
 λιτικῆμον τὴν χώραν οὖσαν, ὑπὸ δὲ δῶδης τοῦ ὄνομα λα-
 βῶν· ἐν ὅσῃ καὶ Ἀρχύτας ὁ Ἀμφισαεὺς. γέγραφε γὰρ οὕτως,

vbi cum iussu dei regem Oenoclum lapidibus
 obruissent, in regionem Inacho amni adiacentem
 descenderunt, quæ tum ab Inachiis & Achiuis te-
 nebatur. His erat oraculum datum, fore ut si partē
 agri darent, uniuersum amitterent: illis, potituros
 esse, si à volentibus acciperent. Tum Temo primi
 inter Aeniānes nominis vir, pannis obitus, pe-
 ramq; gestans in morem mendici, se ad Inachios
 contulit, cui cum ludibrii causa rex glebam terræ
 tribuisset stipem petenti, acceptam eam in peram
 coniecit, munereque optimè contentus isto sese
 subduxit, nihil porro exigens. seniores hoc mira-
 ri, & in memoriam reuocare oraculū, regem adi-
 re, hortariq;, ne rem negligeret, sed hominem ap-
 prenderet. Temo animaduertere quid ii cogi-
 tarent, fugaq; data ad suos euadere, vota Apollini
 hecatomba. Secundum hæc singulari proelio re-
 ges congressi sunt. ibi cum Hyperochum Ina-
 chiorum regem videret comite cane contra se ve-
 nire Phemius Aeneanum rex, iniuste agere dixit
 qui focium ad pugnam adduceret: & auertentem
 se canis abigendi gratia lapidis iactu interfecit. Sic
 Aeneanes potiti ea ditione, pulsus Inachiis atque
 Achæis, lapidem istum tanquam sacrum colunt,
 eique rem sacram faciunt, ac adipe hostiæ eum te-
 gunt. cumque Apollini hostiam persoluunt, Iouī
 taurum immolantes, partem carniū eximiam
 Temonis posteris tribuunt, ac mendicatoriam
 carnem appellant.

Quinam sunt apud Ithacenses Coliadæ, & quis
 Phagilus? Aduersus Vlyssē procorum ab ipso
 necatorum neessarii seditionem mouerunt. ar-
 biter adscitus ab utraq; parte Neoptolemus, iudi-
 cavit debere Vlyssē ut sanguine inquinatum ex-
 fulare Cephallenia, Zacyntho, atque Ithaca: so-
 cios autem & familiares procorum quotannis pro
 damno rei familiari Vlyssis illato, ei pendere mul-
 tam. Itaque Vlysses in Italiam commigravit, mul-
 tam filio dedicauit, eiq; ab Ithacensibus solui ius-
 sit. erat autem farina, vinum, faui mellis, oleum,
 fal, & victimæ adultiores phagilis. Cæterum Ari-
 stoteles phagilum ait esse agnum. Porro Eumeum
 cum suis Telemachus libertate donatum ciuibus
 inferuit: estque ab Eumeo Coliadarum genus, à
 Philæcio Bucoliorum.

Quæ est canis lignea apud Locros? Locrus Phy-
 scii F. Amphictyonis N. ex Cabia filium habuit
 Locrum, cum quo postquam in discordiam inci-
 dit, magno ciuium numero assumpto oraculum
 de colonia deducenda consuluit: tulitque respon-
 sum ibi se urbem condere debere, vbi morsus esset
 à cane lignea. Mari traiccto rubum caninum (sic
 cynosbaton exprimo fruticem spinosum) calca-
 uit, vulnereq; vexatus, per aliquot dies ibi cōmo-
 ratus, regionis natura considerata, Phycenses,
 Hianthamque condidit, vrbesque alias quæ à
 Locris deinde Ozolis cultæ sunt. Ozolas autem
 quasi fœtidos si diceret, Locros alii propter Nes-
 sum putant dictos, alii propter Pythonem, qui à
 mari eiectus in regionem Locrorum, ibi compu-
 truerit. alii fœtorem eos contraxisse putant, quòd
 pelles ouium ac caprarum pro vestitu gererent, &
 plerumque inter caprarum greges viuerent. Alii
 contra sic dictos quasi fragrantés autumant, quòd
 regio ipsorum floribus abundet. è quorum nu-
 mero est etiam Archytas Amphiscensis, qui sic
 scripsit:

...
 cant?
 Qu
 cogn
 Onch
 signi
 vita fu
 vt ater
 quas
 nom
 xiam n
 femina
 semper
 Qui
 coleba
 ciuibus
 Megar
 cum C
 rediger
 cide fu
 mo qui
 certo se
 ante ex
 nim qui
 eum fal
 precium
 amicus
 bat, ac
 bellica
 fecisset,
 infamis
 Qui
 tyrann
 nuerun
 & merr
 quar)li
 bus per
 eorum
 retur co
 retur, vi
 nique fa
 ipsis per
 receptio
 Quæ
 Facat
 neq; eni
 ti: Cala
 Irena
 lanthe
 perefqu
 thedoni
 tradit, ta
 Facat
 Aut H
 Mnafige
 trem eti
 temque
 Acastun
 thus seru
 trem, cu
 ei dixiss
 Facat
 Quid
 næ mem

*Viniferam, innumeris fragrantem & odoribus illam
Macynam incundam.*

Quid rei est, quod Megarenſes aphaſbroma vo-
cant? Niſus rex Megaridis, quæ ab eo Niſæa fuit
cognominata, è Bœotia vxorem duxit Abrotam,
Oncheſti filiam, Megarei ſororem, mulierem in-
ſigniter prudentem iuxta atque pudicam. Eam
vita functam Megarenſes vltro luxerunt. & Niſus
vt æternum ei monimētum conficeret, oīſa ipſius
quas ea geſſiſſet veſtibus amiciri iuſſit, & ab eius
nomine aphaſbroma appellauit. Videturque glo-
riam mulieris deus defendiſſe. nam Megarides
feminae cū veſtem mutare ſæpius ſtauiſſent,
ſemper prohibuit.

Quid eſt doryxenus? Antiquitus Megaris regio
colebatur per pagos, in quinque partes diſtributis
ciuibus: dicebantur autem Heraënſes, Piraënſes,
Megarenſes, Cynofurenſes, & Tripodiſcæi. Hos
cū Corinthii (qui ſemper Megaricam in ſuam
redigere poteſtatem conati ſunt) in bellum ciuile
conieciffent, id tamen æquitatis ſtudio ab iis pla-
cidè fuit ac ſocialiter geſtum. Agricolis enim ne-
mo quiſquam facièbat iniuriam. qui captus eſſet,
certo ſe precio redimere opus habebat, quod non
antè exigebatur quàm eſſet dimiſſus. captiuum e-
nim qui ceperat, domū abducebat, impertituſq;
eum ſale & menſa ſua, domum dimittebat. qui
precium ſui redimendi afferebat, is laudabatur, &
amicus eius qui ceperat ipſum perpetuus manebat,
ac pro captiuo doryxenus, id eſt hoſpes haſta
bellica partus appellabatur. qui fraude in ſolutioni
feciffet, nō apud hoſtes modò, ſed etiã apud ciues
infamis ob iniuſtitiam & perfidiam habebatur.

Quid eſt palintocia? Megarēſes cū eieciffent
tyrannum ſuum Theagenem, non diu ciuilem te-
nuerunt modeſtiam: mox oratoribus nimiam eis
& meram propinantibus (vt Platónico more lo-
quar) libertatem omnino corrupti, cū aliis in re-
bus petulanter diuites tractauerunt, tum in ædes
eorum venerunt, vtque ſibi ſplendidum appara-
retur conuiuium poſtularunt: ac ſi repulſam pate-
rētur, vim libidinemq; in omnes exercuerūt. De-
nique factò plebiſcito, à ſeneratoribus fenora que
ipſis perſoluerant repetiuerunt: & factum hoc à
receptione fenorum palintociam dixerunt.

Quænam eſt Anthedon, de qua Pythias dixit,

Facatum bibe vinum, vt non Anthedone degens:
neq; enim Bœotix Anthedon vini ferax eſt mul-
ti? Calauria antiquitus dicta fuit Irene à femina
Irena, quam fabulantur natam Neptūno & Me-
lanthæa Alpei filia. Poſtmodo cū Anthes Hy-
peretque cum ſuis ibi habitarent, dicta fuit An-
thedonia & Hyperæa. Oraculum, vt Ariſtoteles
tradit, tale fuit:

*Facatum bibe vinum, vt non Anthedone degens,
Aut Hyperæſacræ, quod ibi ſine ſæce bibiſſes.*

Mnaſigeto autem ſcribit, Anthum Hyperæ fra-
trem etiamnum infantem fuiſſe amiſſum, Hype-
remque vagatum eius quærendi cauſa, Pheras ad
Acaſtum aut Adraſtum veniſſe, vbi tum fortè An-
thus ſeruus à poculis erat. hunc in conuiuio fra-
trem, cui poculum præbebat, agnouiffet, & clam
ei dixiſſe,

Facatum bibe vinum, vt non Anthedone degens.

Quid ſibi volūt tenebræ apud quercū, que Prie-
næ memorantur? Samii & Prienæi bello cōmiſſo,

A Τὴν βορυσσέφανον μείπνοιω μακύναν ἐραίνω.

Τί δ' καλούμενον ὑπὸ Μεγαρέων ἀφάβρωμα; Νί-
σος ἀφ' οὗ παρεσηγορεύθη Νισαία, βασιλεύων ἐκ Βοιωτίας
ἐγνήριον Ἀβρώτιον Οἰχίησος θυγατέρα, Μεγαρέως δ' ἀδελ-
φὸν γυναικᾶ καὶ δ' Φροσίνην (ὡς εἶοικε) πατρὶν καὶ σώφρο-
να ἀφαιρήσας. ἀποθανούσης δ' αὐτῆς, οἵ τε Μεγαρεῖς
ἐπέθησαν ἐκροσίας, καὶ ὁ Νίσος αἰδίατο ἵνα μνήμην καὶ
δόξαν αὐτῆς κατὰ σῶμα βουλόμενος, ἐκέλευε τὰ ὑπὸ φο-
ρῆν ἰὼν ἐκείνη σολίω ἐφόρει, καὶ τὴν σολὴν ἀφάβρωμα δι-
ἐκείνῳ ὠνόμασε. δοκεῖ δὲ τῆ δόξη τῆς γυναικὸς καὶ ὁ θεὸς

B βοήθησεν· πολλάκις γὰρ τὰς ἐσθῆτας ἀλλάξαι βουλομένης
τὰς Μεγαρίδας, χρησιμῶς διεκώλυσε. Τίς ὁ δορυξένος
δὲ παλαιὸν ἢ Μεγαρεῖς ἀκείτο καὶ κόμας, εἰς πέντε μέρη νε-
νεμημένων τῶν πολιτῶν. ἐκαλοῦντο δὲ Ἡραεῖς, καὶ Πι-
ραεῖς, καὶ Μεγαρεῖς, καὶ Κωοσσυρεῖς, καὶ Τριποδισκαῖοι. τῶν δ'
Κορινθίων πόλεμον αὐτοῖς ἐξεργασαμένων πρὸς ἀλλήλους,
(αἰεὶ γὰρ ἐπεβούλευον ὑφ' αὐτοῖς ποιήσασθαι τὴν Μεγα-
ρικὴν) ὄμμεν δ' ὑπετίθειαν ἡμέρας ἐπολέμου καὶ συλῆρι-
κῶς. τοῖς μὲν γὰρ γεωργόνας ἐσθῆεις ἠδίκηε δὲ τὸ ἄρπυρον,
τοῖς δ' ἀλισκομένοις λῦσον τι πειραζόμενον εἶδει κατὰ βαλεῖν,

C καὶ τὸτο ἐλάμβανον ἀφέντες. πρῶτον δ' οὐκ εἰσέπρατ-
τον, ἀλλ' ὁ λαβῶν ἀγχιμάλωτον, ἀπὴν οἴκαδε, καὶ μετε-
διδί' ἀλάν καὶ βαπέζης, ἀπέπεμπεν οἴκαδε. ὁ μὲν οὖν τὰ
λύβρα κρημίσας, ἐπηνεῖτο, καὶ φίλος αἰεὶ διετέλει τῷ λα-
βόντος, ἐκ δορυαλώτου δορυξένος παρεσηγορεύομενος· ὁ δ'
ἀποφερόσας, ἐμύνον τὸν τῶν πολεμίοις, ἀλλὰ καὶ τὸν
τοῖς πολιταῖς ὡς ἀδικῶν καὶ ἄπιστος ἠδόξε.

Τίς ἡ παλιντοκία; Μεγαρεῖς Θεαγῆν τὸν τύραννον ἐκ-
βαλόντες, ὀλίγον χρόνον ἐσωφρόνησαν καὶ τὴν πολιτείαν· εἴπα
πολλῶν (καὶ Πλατῶνα) καὶ ἀκράτον αὐτοῖς ἐλδοθεῖαν τῶν

D δημαγωγῶν οἰνοχορῶτων, διεφθάρηεντες πᾶσι πᾶσι, τὰ τε
ἄλλα τοῖς πλοῖσι ἀσελγῶς παρεσεφέσθητο, καὶ παρῶν-
τες εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν οἱ πένητες, ἠξίου ἐστᾶσθαι καὶ δε-
πνεῖν πολυτελῶς· εἰ δ' μὴ τυχεροῖεν, πρὸς βίαν καὶ μεθ'
ὑβρεως ἐχρᾶντο πᾶσι. τέλος δ' ὀδύμα τέμενοι, τοῖς τοῖς ἀνε-
πράτθητο τὸν τῶν δανεισάν, οἱ δὲ δωκότες ἐτύχηρον,
παλιντοκίαν δ' ἐγνόμενον παρεσηγορεύσαστες. Τίς ἡ Ἀν-
θηδῶν, πατρὶς ἢ Πυθίας εἶπε, Πῖν οἶνον βυγίαν, ἐπεὶ οὐκ
Ἀθηδῶνα ναίεις; ἢ γὰρ εἰ Βοιωτοῖς, οὐκ ἐστὶ πολυοῖνος. τὴν
Καλαυεῖαν Εἰρήνῳ ἑπαλαγὸν ὠνόμαζον ἀπὸ γυναικὸς

E Εἰρήνης, ἡ δὲ ἐκ Προσφιδάνος καὶ Μεγαριδείας τῆς Ἀλφειοῦ
ἠγρέσθαι μυθολογοῦσιν. ὕψερν δ' τῶν πατρῶν Ἀθῶν καὶ Ἰ-
πῶν αὐτοῖσι κατοικησάντων, Ἀθηδῶνιαν καὶ Ἰπῶν ἐκεί-
λων τὴν ἵππον. εἶχε δὲ ὁ χρησιμὸς οὕτως, (ὡς Ἀριστοτέ-
λης φησὶ)

Πῖν οἶνον βυγίαν ἐπεὶ οὐκ Ἀθηδῶνα ναίεις,
Οὐδ' ἱερῶν Ἰπῶν, ὅτι γ' ἀβυρον οἶνον ἐπίπεις.

Ταῦτα μὲν ὁ Ἀριστοτέλης. ὁ δ' Ἰνδοσιγείτων φησὶν, Ἰπέρης
ἀδελφὸν ἵνα τὸ Ἀθῶν, ἐπὶ ἡπείον ἀπολέσθαι, καὶ τὸν Ἰπέρην καὶ
Ζήτησιν αὐτῶν πλαιώμενον, εἰς Φεραῖς πρὸς Ἀκρεσον ἢ Ἀ-
δρασον ἐλθόν, ἐπου καὶ τὴν ἴχνην ὄντος ἐδούλευεν οἰνοποιεῖν πει-
ραζόμενος. ὡς οὖν εἰσῆντο, τὸ πᾶν δα πρὸς φέρειν τὰ ἀδελφῶ
δὲ ποτήριον, ὑπετινάθει, καὶ εἶπε, πρὸς αὐτὸν ἵππον, Πῖν οἶνον
βυγίαν, ἐπεὶ οὐκ Ἀθηδῶνα ναίεις. Τίς ὁ λεγόμενος ἐκ Πειρήν
παρὰ θρῦν σῶτος; Σάμιοι καὶ Πειρηεῖς πολεμήσαντες ἀλλήλοις,

τὰ μὲν ἄλλα μετεώως ἐβλάσθησαν καὶ ἐβλάσθησαν, μάχης δὲ
 μεγάλης ἠμολόγησεν, χιλίους Σαμίων οἱ Πειλιεῖς ἀπέκτει-
 ναν. ἐβόμα δ' ὕστερον ἔπει Μιλησίοις συμβαλόντες πρὸς
 τὴν καλουμένην δρυῖν, ποῖς δ' ἴσθι οἰοῦντο πρὸς τὸν ἀ-
 πέβαλον τῶν πολιτῶν· ὅτε καὶ Βίας ὁ σοφὸς εἰς Σάμον ἐκ
 Πειλιεῖς παρεσθίας δὲδοκίμησε. ταῖς δ' Πειλιεῶν γυναι-
 ξίν οἰοῦντο πάλους τούτου καὶ τῆς συμφορᾶς ἐλεεινῆς ἠμολό-
 γησεν, ἀεὶ κατέστη καὶ ἔρχος ὁ πρὸς τῶν μεγίστων, ὁ πρὸς
 δρυὶ σκότος, ἀεὶ δ' οὐκ ἀπείραυτος καὶ πατέρας καὶ ἀδελφούς
 ἐκείνων ἀφαιρῶν.

Τίνες οἱ πρὸς Κρησὶ λεγόμενοι κατακταῖ; Τυρρῆ-
 νοῖς φασὶ τοῖς πρὸς Ἀθηναιῶν θυγατέρας καὶ γυναικας ἐκ
 Βραυρώνος ἀρπάσαιτας, ὅπως καὶ Λήμνον καὶ Ἰμβρον
 κατακτανῶν, εἶτα ἐκπεσόντας, εἰς τὴν Λακωνικὴν ἀφικέ-
 σθαι, καὶ ἠμέσθαι ἐπιμιξίαν αὐτοῖς, μέχρι παιδῶν ἠμέσεως
 πρὸς τὰς ἐγγυαίας γυναικας. ἐκ δὲ ὑποψίας καὶ ἀφαι-
 ρῆσιν πάλιν ἀναστρέφοντες ἐκλιπεῖν τὴν Λακωνικὴν, μὲν
 παιδῶν καὶ γυναικῶν εἰς Κρήτιον κατακτανῶν, πολλὴν ἠγεμό-

λεγον Μενελάου καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔχοντας. ἐκεῖ δὲ πολεμοῦντας τοῖς κα-
 τήροις τὴν Κρήτιον, πολλοὺς πρὸς τῶν ἐν ταῖς μά-
 χαις ἀποθνήσκοντων ἀτάφοις· ὁ μὲν πρῶτον ἀρχαῖος εἶχε
 τὸν πόλεμον ὄντας καὶ τὸν κίνδυνον, ὕστερον δὲ φθύνοντες ἀπτε-
 σθαι νεκρῶν ἐφθαρμένων ὑπὸ χροῦ καὶ διεφθαρμένων. τὸν
 οὖν πολλὴν ἐξέβλεποντα πρὸς τινὰ καὶ πρὸς τὴν ἀτε-
 λείαν ἀποδοῦναι, τὰς μὲν τοῖς ἱερεῦσι τῶν θεῶν, τὰς δὲ τοῖς
 λαοῖς τῶν τετελευτησάντων, ἐπισημιασθῆναι καὶ ταύ-
 τας δαίμοσι φησὶν, ὅπως αἰαφαίρεται ἀφαιρῶν οἰεῖται
 κλήρω ἀφαιρῶν πρὸς τὸν ἀδελφόν. ὀνομασθῆναι δὲ
 τοῖς μὲν, ἱερεῖς, τοῖς δὲ, κατακταῖ καὶ πολιτῶν ἀφαιρῶν μὲν
 αὐτοῖς καὶ αὐτοῖς, ἔχειν δ' οὐ μὲν τῶν ἄλλων φιλαργεσιπῶν, καὶ
 ἀδελφῶν ἀδικημάτων οἷς ἄλλοι Κρητῆς εἰώτασι χρῆσθαι
 πρὸς ἀλλήλους, ἀγρόντας λαοφάγους καὶ ἀποφροντες.
 ἐκείνοις γὰρ ὁδὸν ἀδικεῖν, ὁδὸν κλέπτειν ὁδὸν, ὁδὸν ἀ-
 φαιρῶν. Τίς οὐκ ἀφαιρῶν τὰς πρὸς Χαλκιδεῦσι,
 Κόθος καὶ Ἀρχλος οἱ Ζοῦθου παῖδες εἰς Εὐβοίαν ἦγον οἰ-
 κήσοντες, Αἰολέων τότε τὰ πλείστα τῆς νήσου κατακτανόντων.
 ἡ δὲ τὰ Κόθου λόγιον, ὅτι πρὸς τὴν καὶ πρὸς τὴν τῶν πο-
 λεμίων, εἰ ἀφαιρῶν τὴν χάριν. ἀποβάς οὖν μετ' ὀλίγον,
 ἐνέτυχεν παῖδες παλαιούς πρὸς τὴν τὰ λαοφάγους συμ-
 πᾶσιν οὖν αὐτοῖς καὶ φιλοφρονησάντων, ἐδῆξε παῖδες
 πολλὰ τῶν ξεινῶν. ὡς δὲ ἐώρα τοῖς παῖδας ἐπιθυμοῦντας
 λαβεῖν, ὅτι ἔφησεν αὐτοῖς δῶσθαι ἄλλως εἰ μὴ τῆς γῆς λαβοῖ
 παρ' αὐτῶν. οἱ δὲ παῖδες οὕτως ἀμαρτυροῦντες χαμαῖθεν ἐδί-
 δσαν, καὶ τὰ παῖδες λαβόντες, ἀπηλλάγησαν. οἱ δ' Αἰο-
 λεῖς ἀμαρτυροῦντες ὁ γερνός, καὶ τῶν πολεμίων αὐτοῖς ἐπι-
 πλεόντων, ὑπὸ ὀργῆς καὶ λύπης διεχρήσαντο τοῖς παῖδας. ἐ-
 τάφησαν δ' ὅτι τὴν ὁδὸν ἢ βαδίζουσιν ἐκ πόλεως ἐπὶ τὸν
 Εὐεῖπον, καὶ ὁ τόπος τὰς πρὸς παῖδων καλεῖται. Τίς οὐκ Μι-
 ξαρχανθίας ἐν Ἀργεῖ; καὶ τίνες οἱ Ἐλασίοι; Μίξαρχα-
 νθίαν τὸν Κάσσεα καλεῖται, καὶ νομίζουσι παρ' αὐτοῖς τετά-
 φθαι· τὸν δ' Πολυδύκην ὡς ἕνα τῶν ὀλυμπίων σέβοντες. τοῖς F
 δ' ἔπειτα ἐπισημιασθῆναι ἀποβέβη δόξοντες, ἐλασίοις μὲν ὀνομα-
 ζοῦσι, δόξουσι δὲ τῶν Ἀλεξιδᾶς τῆς Ἀμφιαραίου θυγατρὸς ἀπογόνων ἐστίν. Τί δ' παρ' Ἀργείοις λεγόμενον ἐγκλι-
 σμα; τοῖς ἀποβαλοῖσι πρὸς συγγενῶν ἢ συνηθῶν, ἔστι ὅτι μὲν πένθος ἔχει τὰ Ἀπόλλωνι θύειν, ἡμέρας δ' ὕστερον τελεῖται
 καὶ τὰ Ἐρμῆ. νομίζουσι γὰρ, ὡς πρὸς τὰ σάμαθρα τῶν ἀποθανόντων δέχεσθαι τὴν γλῶσσαν· οὕτω τὰς ψυχὰς τῶν Ἐρμῆ.

λεγον Μενελάου καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔχοντας. ἐκεῖ δὲ πολεμοῦντας τοῖς κα-
 τήροις τὴν Κρήτιον, πολλοὺς πρὸς τῶν ἐν ταῖς μά-
 χαις ἀποθνήσκοντων ἀτάφοις· ὁ μὲν πρῶτον ἀρχαῖος εἶχε
 τὸν πόλεμον ὄντας καὶ τὸν κίνδυνον, ὕστερον δὲ φθύνοντες ἀπτε-
 σθαι νεκρῶν ἐφθαρμένων ὑπὸ χροῦ καὶ διεφθαρμένων. τὸν
 οὖν πολλὴν ἐξέβλεποντα πρὸς τινὰ καὶ πρὸς τὴν ἀτε-
 λείαν ἀποδοῦναι, τὰς μὲν τοῖς ἱερεῦσι τῶν θεῶν, τὰς δὲ τοῖς
 λαοῖς τῶν τετελευτησάντων, ἐπισημιασθῆναι καὶ ταύ-
 τας δαίμοσι φησὶν, ὅπως αἰαφαίρεται ἀφαιρῶν οἰεῖται
 κλήρω ἀφαιρῶν πρὸς τὸν ἀδελφόν. ὀνομασθῆναι δὲ
 τοῖς μὲν, ἱερεῖς, τοῖς δὲ, κατακταῖ καὶ πολιτῶν ἀφαιρῶν μὲν
 αὐτοῖς καὶ αὐτοῖς, ἔχειν δ' οὐ μὲν τῶν ἄλλων φιλαργεσιπῶν, καὶ
 ἀδελφῶν ἀδικημάτων οἷς ἄλλοι Κρητῆς εἰώτασι χρῆσθαι
 πρὸς ἀλλήλους, ἀγρόντας λαοφάγους καὶ ἀποφροντες.
 ἐκείνοις γὰρ ὁδὸν ἀδικεῖν, ὁδὸν κλέπτειν ὁδὸν, ὁδὸν ἀ-
 φαιρῶν. Τίς οὐκ ἀφαιρῶν τὰς πρὸς Χαλκιδεῦσι,
 Κόθος καὶ Ἀρχλος οἱ Ζοῦθου παῖδες εἰς Εὐβοίαν ἦγον οἰ-
 κήσοντες, Αἰολέων τότε τὰ πλείστα τῆς νήσου κατακτανόντων.
 ἡ δὲ τὰ Κόθου λόγιον, ὅτι πρὸς τὴν καὶ πρὸς τὴν τῶν πο-
 λεμίων, εἰ ἀφαιρῶν τὴν χάριν. ἀποβάς οὖν μετ' ὀλίγον,
 ἐνέτυχεν παῖδες παλαιούς πρὸς τὴν τὰ λαοφάγους συμ-
 πᾶσιν οὖν αὐτοῖς καὶ φιλοφρονησάντων, ἐδῆξε παῖδες
 πολλὰ τῶν ξεινῶν. ὡς δὲ ἐώρα τοῖς παῖδας ἐπιθυμοῦντας
 λαβεῖν, ὅτι ἔφησεν αὐτοῖς δῶσθαι ἄλλως εἰ μὴ τῆς γῆς λαβοῖ
 παρ' αὐτῶν. οἱ δὲ παῖδες οὕτως ἀμαρτυροῦντες χαμαῖθεν ἐδί-
 δσαν, καὶ τὰ παῖδες λαβόντες, ἀπηλλάγησαν. οἱ δ' Αἰο-
 λεῖς ἀμαρτυροῦντες ὁ γερνός, καὶ τῶν πολεμίων αὐτοῖς ἐπι-
 πλεόντων, ὑπὸ ὀργῆς καὶ λύπης διεχρήσαντο τοῖς παῖδας. ἐ-
 τάφησαν δ' ὅτι τὴν ὁδὸν ἢ βαδίζουσιν ἐκ πόλεως ἐπὶ τὸν
 Εὐεῖπον, καὶ ὁ τόπος τὰς πρὸς παῖδων καλεῖται. Τίς οὐκ Μι-
 ξαρχανθίας ἐν Ἀργεῖ; καὶ τίνες οἱ Ἐλασίοι; Μίξαρχα-
 νθίαν τὸν Κάσσεα καλεῖται, καὶ νομίζουσι παρ' αὐτοῖς τετά-
 φθαι· τὸν δ' Πολυδύκην ὡς ἕνα τῶν ὀλυμπίων σέβοντες. τοῖς F
 δ' ἔπειτα ἐπισημιασθῆναι ἀποβέβη δόξοντες, ἐλασίοις μὲν ὀνομα-
 ζοῦσι, δόξουσι δὲ τῶν Ἀλεξιδᾶς τῆς Ἀμφιαραίου θυγατρὸς ἀπογόνων ἐστίν. Τί δ' παρ' Ἀργείοις λεγόμενον ἐγκλι-
 σμα; τοῖς ἀποβαλοῖσι πρὸς συγγενῶν ἢ συνηθῶν, ἔστι ὅτι μὲν πένθος ἔχει τὰ Ἀπόλλωνι θύειν, ἡμέρας δ' ὕστερον τελεῖται
 καὶ τὰ Ἐρμῆ. νομίζουσι γὰρ, ὡς πρὸς τὰ σάμαθρα τῶν ἀποθανόντων δέχεσθαι τὴν γλῶσσαν· οὕτω τὰς ψυχὰς τῶν Ἐρμῆ.

A mediocribus inuicem damnis se affecerunt. colla-
 tis autē signis, Prienæi Samios mille trucidauerūt.
 septimoq; post anno cum Milesiis pugna congres-
 si ad locum qui Quercus dicitur, optimos primos-
 que ciuium amiserunt. quo tempore Bias Priena
 in Samum missus legatus claruit. Cū autē Prie-
 næas mulieres calamitas hæc grauiter perculisset,
 execratio & iureiurandum maximis de rebus cō-
 stitutum est per tenebras ad quercum: quòd ibi li-
 beri, parentes, viriq; earum mortem oppetiissent.

Qui sunt qui apud Cretenses dicuntur katakau-
 tæ? Tyrrenos ferunt, qui quo tempore Imbrum
 ac Lemnum tenuerunt, Atheniensium filias & vxores
 e Braurone rapuerunt, sedibus pulsos in Laco-
 nicam venisse, & cum eius regionis mulierib. tan-
 tum habuisse cōmercii, vt etiam liberos ex iis pro-
 crearent. Ob suspicionem verò & calumniam co-
 actos Laconica cum vxoribus & liberis excedere,
 Polli & Fratre ducibus, in Cretā appulisse. ibi bellū
 cum incolis gerentes, multos qui in pugnis ceci-
 didissent insepultos iacere passos fuisse, cū & hu-
 mare initio ob bellum & pericula non vacaret, &
 postea cadauera tempore corrupta & putredine
 soluta tangere. Ibi Pollin excogitasse honores
 quosdam & priuilegia immunitatesq; quarū alias
 sacerdotibus, alias cadauerum sepultorib. tribue-
 ret, vtq; perpetua ista essent, diis Manibus ea con-
 fecrasse: fortitum deinde cum Fratre super iis fuisse.
 Itaq; aliis nomen sacerdotum, aliis catacanta-
 rum a cremandis cadaueribus obtigisse. vtroque
 seorsim suam remp. habere. cumq; Cretenses mu-
 tuò furtis & rapinis se infestent, ad alias humaniter
 ipsis concessas immunitates id quoque accedere,
 quòd ab iis omnia id genus maleficia abstinentur.

Quid rei est puerorū sepulcrum apud Chalci-
 dentes? Cothus & Arclus Xuthi FF. in Eubecā ha-
 bitatum venerunt, cum Aeolenses pleriq; insulæ
 eius partes obtinerent. Oraculum autem Cotho
 datum erat, si emisset terram, fore vt rebus vtretur
 secundis, hostesq; superaret. Facta exscensio-
 ne, mox incidit in pueros ludetes apud mare. qui-
 bus se cū addidisset socium, ac multa peregrina
 ludicra monstrauffet, vt sensit ea ipsos cupere ac-
 cipere, negauit se alia lege daturum, quā si ter-
 ram ab ipsis accepisset. pueri proinde terram hu-
 mi sublatam ei dederunt, ludicrisq; acceptis dis-
 cesserunt. Aeoles re comperta, cum hostes nauib.
 contra ipsos adueherentur, ira doloreq; con-
 citi pueros interfecerunt. Sepulti sunt iuxta viam,
 E qua ex vrbe ad Euripum itur, locusq; Puerorum
 sepulcrum dicitur.

Quis est Argis Mixarchagetas, & qui sunt Ela-
 siæ? Mixarchagetam appellant Castorem, & apud
 se putant sepultum. Pollucem autem colunt vt v-
 num de diis Olympiis seu cœlitibus. Iam quidam
 qui sunt de posteris Alexidæ Amphiarai filie, mor-
 bum comitiale avertere cum existimentur, a
 depellendo Elasiæ dicuntur.

Quid est Encnisma Argiuorum? Qui cogna-
 tum aut familiarem amisisset, solebat statim a lu-
 ctu rem sacram Apollini facere, ac xxx post die-
 bus Mercurio. Existimant enim sicut corpora
 mortuorum terra, ita a Mercurio animas excipi.

τί δ' παρ' Ἀργείοις λεγόμενον ἐγκλι-
 σμα; τοῖς ἀποβαλοῖσι πρὸς συγγενῶν ἢ συνηθῶν, ἔστι ὅτι μὲν πένθος ἔχει τὰ Ἀπόλλωνι θύειν, ἡμέρας δ' ὕστερον τελεῖται
 καὶ τὰ Ἐρμῆ. νομίζουσι γὰρ, ὡς πρὸς τὰ σάμαθρα τῶν ἀποθανόντων δέχεσθαι τὴν γλῶσσαν· οὕτω τὰς ψυχὰς τῶν Ἐρμῆ.

Apollini
 nem h
 stingu
 nem e
 anido
 Qui
 non en
 benib
 tes (ho
 piunt
 id est
 nam ha
 re (ale
 Socrate
 fuisse.
 Quo
 pnam a
 vique a
 Orit
 Aen
 thiciam
 habitau
 moleste
 rzum c
 runt. vt
 raculo
 rursum
 quam n
 que non
 triam an
 perman
 Cur
 ingredi
 dippen
 Ochim
 con (n
 suasit,
 facto C
 mo den
 lanxeru
 intraret
 Cur
 intrare,
 cer? C
 incesto
 monium
 Tenes c
 actus. A
 re mand
 rum, n
 rat, vt an
 ne per in
 cum Ac
 na, vt po
 uiam ier
 lapsa ip
 mulum
 fet, Ten
 in quod
 nomen
 Quis
 Illyrioru
 mercia a
 causa fib
 & perm
 vitæ ciu
 omnium

Apollinis autem ministro hordeum dantes, carnem hostiæ accipiunt, ignemque ut pollutum extinguentes, aliunde nouum accendunt, quo carnem eam coquant, eamque encnifma appellabant anidore ducta voce.

Quid significant alastor, aliterius, palamnæus? non enim fides habenda est aliterios dictos perhibentibus, qui famis tempore obseruant molentes (hos Græci vocant aluntas) & farinam diripiunt. Verum est alastor qui perpetravit alasta, id est obliuioni nunquam mandanda, sed diuturnam habitura memoriam. aliterius, quem vitare (aleuasthæ) ob improbitatem conuenit. Hæc Socrates ait facinorosa in tabulis æreis inscripta fuisse.

Quo sensu fit, quod qui Aeno bouem Cassiopæam abducunt, iis virgines quæ eos deducunt usque ad fines, accinunt

O utinam in dulcem nunquam patriam redeatis!

Aenæanes primùm in Lapithis pulsi circa Aethiciam, deinde apud Molossidem & Cassiopæam habitauerunt. quæ regio cum nulli esset ipsis vsui, molestosque præterea haberent vicinos, in Cirræum campum Onoclo rege ducente transfuerunt. vbi cum grauis siccitas & crebra vrgeret, oraculo (ut fertur) iussi Onoclum interfecerunt, rursumque vagati, eam occupauerunt regionem, quam nunc obtinent bonam & feracissimam. itaque non iniuria à diis petunt ne vnquam in patriam antiquam redeundum sit, sed lætis rebus ibi permanendum.

Cur apud Rhodios in facellum Ocridionis non ingreditur præco? An res ita habet? Ochimus Cydippen filiam despōdit Ocridioni. sed Cercaphus Ochimi frater, cum amore puellæ laboraret, præconi (nam per hos accersi sponfas moris erat) persuasit, ut sponsam acceptam sibi adduceret. quo facto Cercaphus cum puella profugit: & Ochimo demum iam sene facto rediit. Rhodii itaque sanxerunt, iniuriæ istius causa, ne quis præconum intraret in facellum Ocridionis.

Cur apud Tenedios in Tenæ fanum tibicini intrare, ibidemque Achillis nomen proferri non licet? Cum nouerca Tenem hunc sollicitasset de incesto concubitu, Molpus tibicen falsum testimonium contra Tenem dixit. quo factum est ut Tenes cum sorore profugere in Tenedum sit coactus. Achilli porrò (ut aiunt) Thetis mater seuerè mandauerat ne Tenem, quippe Apollini carum, necaret, vnique famulorum negocium dederat, ut animum aduerteret, Achillemque moneret, ne per imprudentiam Teni necem inferret. Sed cum Achilles Tenedum populans sororem Tenæ, utpote formosam, insequeretur, Tenesque obuiam iens pro sorore propugnaret, eaque fuga elapsa ipse esset interfectus: Achilles recognita famulum occidit, quod præsens eum non monuisset, Tenemque sepeliuit. huius fanum est hodieque, in quod neque tibicen intrat, neque Achillis in eo nomen auditur.

Quis est apud Epidamnios poletes? Epidamnii Illyriorum vicini, cum suos ciues cum istis commercia agitantes viderent deteriores fieri, & ea de causa sibi à nouis rebus metuerent, ad contractus & permutationes istas quotannis vnum spectata vitæ ciuem delegerunt, qui ad barbaros comens omnium ciuium nomine cum his negociaretur,

A τὸ Ἰ Α' πόλλωνος τὰ ἀμφιπόλω κρήτας δίδοντες, λαμβάνουσι κρέας τῆς ἱερῆς, καὶ τὸ πῦρ ἀποσβέσαντες ὡς μεμιασμένον, παρ' ἐτέρων ἢ ἐναυστάμνοι τῆ τοῦ κρέας ὀπῆσιν, ἐκκίσημα ποροσαρρόντες. Τίς ἀλάστωρ, ἀλιτήριος, παλαμναῖος; ἔγ' ἔφησεν τοῖς λέγουσι ἀλιτήριος κεκλήθη, τοῖς ὀπιτηροῦσιν ἐν τῷ λιμῶν τὸν ἀλοῦντα καὶ διαρπάζοντα. ἀλλὰ ἀλάστωρ μὲν κέκληται ὁ ἀλῆτα καὶ πολὺ χρόνον μνημονοῦσθόμην δειδρακώς ἀλιτήριος ἢ, ὃν ἀλθίασται καὶ φυλάξασται ἀλθ' μορθηταὶ καλῶς εἶχε. τῶτα (φασὶν ὁ Σωκράτης) ἐν διφθέρας χαλκῆς γεγραμμένα.

B ἀμνοῖας τὸ τοῖς ἀπαρηγῆς εἰς Κασσιόπαιαν τὸν βοῦν, ὃς Αἴνου τῆς παρθένου προσημπούσας ἐπέδην ἀχρὶ τῶ ὄρων, Μήποτε νοσήσατε φίλῳ ἐς πατρίδα γῆν;

Αἰνεῖαντες ὑπὸ Λαπιθῶν Ἰζανασιάντες Ἰσάρων, ὤκησαν πρὸς τὴν Αἰθακίαν, εἶτα πρὸς τὴν Μολοσσίδα καὶ Κασσιόπαιον. ὃσδὲν ἢ χρόνον ἀπὸ τῆς χώρας ἔχοντες, ἀλλὰ καὶ καλεποῖς χρόνοι προσημνοῖς, εἰς τὸν Κιρραῖον πεδῖον ἦγον, Οἰόκλου τῆ βασιλέως ἀγῶνος ἀδελφῆς. ἐκεῖ δὲ μεγάλων ἀχρῶν ἡμορμῶν καὶ χροσμοῖν (ὡς λέγεται) τὸν Οἰόκλον καταλάσαντες, καὶ πάλιν πλανηθέντες, εἰς τὴν τὴν ἀφίκοι-

C ποτὴν χώραν ἰώντων ἔχουσι, ἀγαθὴν καὶ ἀμφοτέρωθεν οὔσαν. ὅθεν εἰκότως ἀχρῶν τοῖς θεοῖς, εἰς τὴν παλαιὰν πατρίδα μὴ ἐπὶ πωλεθῆν, ἀλλ' αὐτὸ καταμῆναι ἀδαμομονοῦσας. Τί δὴ ποτε πρὸς Ρόδους εἰς τὸν Οὐκειδίανος ἦραον ὅσα εἰσέρχεται κήρυξ; ἢ ὅτι Οὐχίμος τὴν θυγατέρα Κυδίππιον ἐπέμψεν Οὐκειδίῳ; Κέρκεφος ἢ ἀδελφὸς ὢν Οὐχίμου, τῆς ἢ παιδὸς ἔραν, ἔφησεν τὸν κήρυκα (ἀλλ' κήρυκα γὰρ ἔθος ἴδιον μετέρχεσθαι τῆς νύμφας) ὅταν πρὸς λαβὴν τὴν Κυδίππην; πρὸς ἑαυτὴν ἀγαθὴν. τούτου ἢ πρὸς ἀφίκοι Κέρκεφος ἔχον τὴν κρήνην ἐφυγῆν, ὕστερον ἢ τοῦ Οὐχίμου γερασάντος ἐπὶ πωλεθῆν. τοῖς ἢ Ρόδους κατέστη κήρυκα μὴ ποροσιέναι τὰ τῆς Οὐκειδίανος ἦραος, ἀλλ' τὴν ἡμορμῶν ἀδικίαν.

Τί δὴ ποτε πρὸς Τενεδίους εἰς τὸν Τένου ἱερὸν ὅσα ἔστιν αὐλητικὴν εἰσελθεῖν, οὐδ' Ἀχιλλέως ἐν τῷ ἱερῷ μνησθῆναι; ἢ, ὅτι τῆς μητρῆος τὸν Τένου ἀγαθαμοῖσος ὡς βουλομένη αὐτῇ συγγράσασθαι, Μόλπος ὁ αὐλητικὸς τὰ ψάλλει κατεμύρτυρῆσεν αὐτῆ, ἀλλ' τῆ τοῦ Τένου σιωπέτισε φθῆναι εἰς Τενεδον μὲν τῆς ἀδελφῆς; Ἀχιλλεὶ δὲ λέγεται τὴν μητέρα Θέτην ἰσχυρῶς ἀγροῦσθαι μὴ ἀελεῖν τὸν Τένου, ὡς πρῶτον ὑπὸ Ἀπόλλωνος, καὶ παρ-

E ἐγνήσασθαι ἐν τῷ οἴκῳ, ὅπως πρὸς ἔχῃ καὶ ἀγαμνησῆσθαι, μὴ λαθροῖς κτείναις ὁ Ἀχιλλεὶ τὸν Τένου. ἐπὶ δὲ τὴν Τενεδον καταβῆσθαι ἐδίωκε τὴν ἀδελφῆν τοῦ Τένου καλῶν οὔσαν, ἀπορτήσας τε ὁ Τένος ἡμῶντο πρὸς τῆς ἀδελφῆς καὶ ἡμῶν ἐξέφυγῆν, ὁ δὲ Τένος ἀιήρησθαι. ὁ δὲ Ἀχιλλεὶς πεσόντα γαρεύσας, τὸν μὲν οἴκῳ ἀπέκτενεν, ὅτι παρὼν ὅσα ἀέμνησεν τὸν δὲ Τένου ἔταψεν, οὐ κείνῳ ἱερῷ ἔστι, καὶ οὔτε αὐλητικὸς εἰσέσθαι, οὔτε Ἀχιλλεὶς ὀνομαζέσθαι. Τίς ὁ παρ' Ἐπιδαμνίους παλιῆς; Ἐπιδάμνοι γαίτηνόντες Ἰλλυριοῖς ἠαδάνοντο τοῖς ὀπιτηροῦσιν ἀδελφῶν πολίτας ἡμορμῶν ποιητοῖς, καὶ φοβούμενοι νεωτερισμῶν, ἠερώτο πρὸς τὰ τοιαῦτα συμβόλαια καὶ τῆς ἀμείψαις καθ' ἑκάστον ἑαυτὸν ἕνα τῶν δεδοκιμασμένων παρ' αὐτοῖς, ὅς ὀπιφοιτῆς τοῖς βαρβάρους, παρῆχεν ἀγροῦν καὶ ἀλάστωσιν πᾶσι τοῖς πολίταις,

πωλήτης παρσαγορβόμομος. Τίς ἢ παρὶς Θράκιον Α - Αποletesque ab isto commeatu diceretur.
 ραίνου ἀκτῆ; Ἀνδριοὶ καὶ Χαλκιδεῖς πλοῦσαντες εἰς Θρά-
 κίου οἰκίσεως ἐνεκα, Σαίω μὲν πόλιν ἐκ παρδοσίας κρι-
 νῆ παρέλαβον, τὴν δὲ Ἀχρῦτον ἐκλελοιπέναι τοῖς βαρβά-
 ροις πωσανόμομοι, δύο καὶ τρεῖς ἐπέμψαν. ὡς δὲ τῆ
 πόλει παρσιόντες πρῶτα πασι πεφωρότας ἠοράνοντο τοῖς
 πολεμίοις, ὁ μὲν Χαλκιδεὺς παρσεξέδραμῳ ὡς καὶ ἀλη-
 φόμομος τοῖς Χαλκιδεῦσι τὴν πόλιν, ὁ δὲ Ἀνδριος ἔσιωξ-
 αὐτῶν, ἠκόντισε δὲ δόρυ, καὶ ταῖς πύλαις ἐμπαρέτος μετὰ
 βουλῆς, Ἀνδριῶν ἐφη πασὶν ἀγχιμῆ παρκατλήφθαι τὴν
 πόλιν. ἐκ τούτου ἀφορῆς ἡμοδῆς, αἰὲν πολέμου Β
 σιωέθησαν Ἐρυθραίοις καὶ Σαμίοις καὶ Παείοις χρεῖσα-
 σται παρὶς πόλεων δικαστῆς. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν Ἐρυθραῖοι καὶ
 οἱ Σάμιοι τὴν ψῆφον Ἀνδρίοις ἠένεγκον, οἱ δὲ Παεῖοι
 Χαλκιδεῦσιν, ἄρας ἔτετε παρὶς τὸν τόπον τῆτον οἱ Ἀνδριοὶ
 κατ' αὐτῆν, μήτε δοῦναι γυναῖκα Παείοις, μήτε λαβεῖν
 παρ' αὐτῆν. καὶ ἀφ' ἧς τῆτο παρσηγορβόσαι ἀκτῆ Ἀρά-
 νου, παρῆτερον ὀνομαζομένην Δρακόντος. Διὰ τῆ τοῖς
 θεομοφοείοις αἰ τῆν Ἐρετειῶν γυναῖκες οὐ παρὶς πῦρ,
 ἀλλὰ παρὶς ἡλιον ὀπασίτα κρέα, καὶ καλλιζύειαν οὐ κα-
 λῶσιν; ἢ ὅτι ταῖς ἀγχιμαλώτοις ἀσ' ἠγῆρ ἐκ Τροίας Ἀγαμέ-
 μνων, ἐν ταῦτα σιωέθη θεομοφοεία θύειν, πλοῦ δὲ φανέν-
 τος, ἔξαιφνης ἀήρθησαν ἀτελῆ τὴν θύειαν καὶ ἀλιποδοσῆ;
 Τίνες οἱ ἀφναῦται παρὶς Μιλησίοις; τῆν παρὶς Θόασα καὶ
 Δαμασῆνορα τυραννῶν καὶ ἀλυθέντων, ἐπαίρησιν δύο τὴν
 πόλιν κατέχον, ὡν ἡ μὲν ἐκαλεῖτο Πλοντίς, ἡ δὲ Χερμαῖα.
 κρητήσαντες οὖν οἱ διωατοὶ, καὶ τὰ παρῆματῶ παρ-
 ῆσαντες εἰς τὴν ἐπαρῆειαν, ἐβουλόοντο παρὶς τῆν μεγίστων,
 ἐμβάμοντες εἰς τὰ πλοῖα, καὶ πόρρω τῆς γῆς ἐπαρῆζοντες.
 κυρώσαντες δὲ τὴν γνώμην, κατέπλεον, καὶ ἀφ' ἧς τῆτο
 ἀφναῦται παρσηγορβόθησαν. Τί δὲ ποτε Χαλκιδεῖς
 τὸν παρὶς Πυρσοφίον τόπον ἀκμαίων λέξην καλοῦσι; τὸν
 Ναύπλιον φασιν ὑπὸ τῆν Ἀχαιῶν διωκόμενον, Χαλκι-
 δεῖς ἱκετεύσαι, καὶ τὰ μὲν παρὶς τῆς ἀγίας ἀπολογεῖσθαι,
 τὰ δὲ αὐτὸν ἀτεγκλεῖν τοῖς Ἀχαιοῖς. ἐκιδόνα μὲν αὐ-
 τὸν οἱ Χαλκιδεῖς ὁδὸν ἐμέλλησαν. δεδιότες δὲ μὴ δόλω φο-
 νήσῃ, φυλακῆν ἔδδοσαν αὐτῶ τοῖς ἀκμαζόντας νεανίσκοις,
 καὶ κατέθησαν εἰς τὸν τόπον τῆτον ὅπου σιωῆσαν ἀλλήλοισ ἀ-
 μα καὶ τὸν Ναύπλιον παρφυλάθηον.

Τίς ὁ βοῦν ὄνεργῆθ θύσαι; πλοῖον ὄρμει παρὶς τῆ Ἰθα-
 κησίαν ληστῆρον, ἐν ᾧ παρσεβύτης ἐτύχασε μὲν κεραιῶν ἐ-
 χόντων τίτηας. ταῦτη οὖν καὶ τὴν παρσεβύτη πορθηδῆς Ἰ-
 θακήσιος ὀνόματι Πυρρίας, καὶ τῆ παρσεβύτῳ ἐρρίσατο, μη-
 δὲν δεόμενος, ἀλλὰ παρσεβύτης ὑπ' αὐτῆ καὶ οἰκτεῖρας παρ-
 ῆλαβε δὲ καὶ τῆ κεραιῶν, τῆ παρσεβύτου κελθῶσαντος. ἀ-
 παλλαγήτων ὅ τῆ ληστῆρον, καὶ ἡμοδῆς ἀδείας, ὁ παρσεβύ-
 της τοῖς κεραιῶσι τῆ Πυρρίαν παρσαγαγόν, χρεῖστον ἐδείκνυεν
 ἐν αὐτοῖς πολὺ, καὶ ἀργύριον τῆ τίτη καὶ ἀμοιμιγμένον. ἔξαι-
 φνης οὖν ὁ Πυρρίας πλοῖος ἡμοδῆς τὰ τε ἄλλα δὲ παρ-
 εῖπε τῆ γέροντα, καὶ βοῦν ἔθυσεν αὐτῶ. ὁ καὶ παρσημοζομόμοι
 λέγρουν, ὁδὸν ὄνεργῆθ βοῦν ἔθυσεν ἀλλ' ἢ Πυρρίας.

Τί δὲ ποτε ταῖς κέραις τῆν Βοηθῆων ἔθος ἠὲ λέγειν
 χορβούσας, ἰώμην εἰς Ἀθῆνας. Κρητῆς φασὶν ἔξαι-
 μῆμοις ἀφθεπῶν ἀπαρχῆν εἰς Δελφοὺς ἀποτεῖλαι,
 τοῖς ὅ περιφθῆντας, ὡς ἐώρων ὁδὸν ἐμίαν οὖσαν ἀπορῆαν.

Quænam est ad Thraciam Aræni acta? Andrii & Chalcidenses cum sedium petendarum causa in Thraciam nauigassent, Sanen urbem communi iure prodicione deditam ceperunt. audito autem Acanthum à barbaris desertam, duos miserunt eò exploratores. qui cùm ad urbem accessissent, hostesq; planè profugisse deprehenderent, Chalcidensis prior excurrit tanquam ciuibus suis urbem occupaturus. at Andrius cum eum cursu non assequeretur, hastam coniectam valido ictu vrbis portæ infixit, ac se hasta Andriis urbem eam præcepisse pronunciauit, Orta hinc discordia, quæ tamen in bellum non erupit, ita cõuenit inter partes, vt Erythræis, Samiis, ac Pariis arbitrium discerpratioque controuersie deferretur. hic cum Erythræi ac Samii secundû Andrios litem dedissent, Parii autem Chalcidensium causam probassent: eo loco Andrii conceptis verbis Parios detestati sunt, seq; nullum postmodò dandarum aut accipiendarum mulierum cõmercium cum illis habituros pronunciauerunt. Itaque litus illud Aræni appellarunt, cum antè Draconis diceretur.

Cur thesmophoriis sacris Eretrienfium mulieres non ad ignem carnes, sed ad Solem assant? neque Calligenam inuocant? an quia captiuas quas à Troia abduxit Agamemnon vsuuenit vt ibi thesmophoria cum facerent, tempestate ad nauigandum apta oblata subitò auecta sunt, imperfecto sacrificio?

Qui sunt Milesiis ænautæ? Thoante & Damafenore tyrannis deiectis, duæ Mileci sodalitates urbem obtinuerunt, quarum altera Plontis, altera Chæromacha dicebatur. cum autem potentes præualuissent, rerumque summum ad se transtulissent, deliberaturi de maximis negociis in nauigia ingressi, ac longè à terra prouecti, facto decreto reuerterunt. hinc illis ænautarum nomen, id est semper nauigantium.

Quamobrem Chalcidenses locum qui ad Pyrsophium est, acmæon lescham, id est ætate videntium cõuentui ac confabulationibus destinatum publicè locum, appellant? Nauplium ferunt persequentibus ipsum Achæis supplicem factû Chalcidensibus, quâ diluisse crimina, quâ alia vicissim Achæis obiecisse. Chalcidenses nequaquam de eo dedendo cogitasse: sed metuentes ne dolo interficeretur, præfidium ei adolefcentum ætate videntium addidisse, eoque in loco constituisse.

Quis est qui bouem benefactori immolauit? Apud Ithacam in statione erat nauis piratica, in eaque senex cum testis picem continentibus. Ad hanc fortè fortuna portitor appulit Ithacensis, nomine Pyrrhias qui senem nullius sui commodi causa, sed precibus ac miseratione illius indudus redemit, cadorum etiam nonnullis hortatu eius emtis. Postquam discessu prædonum data est licentia, senex Pyrrhiam ad fictilia ista adduxit, ostenditq; multum auri argentiq; picis permixtum. ita Pyrrhias subitò ditatus, cum aliis officiis senem coluit, tum bouem ei immolauit. Hinc prouetbio dicunt, Nemo bene merito bouem immolauit præter Pyrrhiam.

Cur Bottiaorû puellis mos fuit choreas ducētib; dicere, Eamus Athenas? Creteses, vt perhibetur, ex voto primitias hominû Delphos miserunt. Missi cum viderent nullâ ibi rerum copiam esse,

inde in
 lapygia
 tioru
 sibus.
 mine ab
 faisse in
 ergo ali
 quis De
 lia gent
 tibus
 Cur
 mine ho
 ac bis ac
 ma: Ve
 sanctum
 An quia
 minant
 gno: sic
 culis, &
 tius, qui
 sa, sic de
 xius? au
 inuentor
 Cur T
 Achilleu
 bequam
 inatrem
 storem E
 Ehippi
 pagos ha
 est) ab A
 tionis se
 mandria
 chitectu
 dens, t
 xum gra
 rus, no
 puit, eo
 errante
 itaque ei
 cuius ad
 ab Achæi
 difficile.
 plicatum
 persuasit
 Peneleo
 quos. ab
 apud Elep
 ris habuit
 rum non
 Qui su
 nyx filias
 thoam fun
 appetiuit
 filii, ac ob
 deret: hu
 tos ipsaru
 terentur
 squalore:
 est diras.
 his affici
 annis fug
 chi strict
 ficero. &
 sacerdos
 nam & Z
 turnum

inde in coloniam profecti primùm incoluerunt Iapygiam, post Thraciæ istam partem, quæ Bortiaorû dicitur, obtinuerunt, permixtis Atheniensibus. Apparet enim adolescentes, qui tributi nomine ab Atheniensibus mittebantur, à Minoe nõ fuisse interfectos, sed pro seruis detentos. horum ergo aliqui facti & habiti Cretenfes, vnà cum reliquis Delphos missi erant. Itaque Bortiaorum filiarum gentis suæ memoriã celebrantes in festiuitatibus canebant, Eamus Athenas.

Cur Eleorum mulieres Bacchum in sacro carmine hortantur vt bubulo pede ad ipsas accedat? ac bis accinunt, Digne taure? Hymni hæc est forma: Veni heros Bacche maritimum ad templum sanctum cum Gratiis, ad templum pede bubulo. An quia bouigenam nonnulli & taurum cognominant Bacchum? aut bubulo dicunt pro magno? sicut boopin poeta dixit magnis præditam oculis, & bugaium qui se gloriosè iactaret. aut potius, quia pes bouis innoxius est, cornua damno- sa, sic deum hortantur vt lenis veniat atque innoxius? aut quia multi hunc deum aratri & sationis inuentorem fuisse putant?

Cur Tanagræis ante urbem locus est, nomine Achilleum? inimicitia enim ei potius cum hac urbe quàm amicitia fertur intercessisse, vt qui inde matrem Pœmandri Stratonicam rapuerit, & Acastorem Ephippi F. interfecerit. Pœmander itaque Ephippi pater cum Tanagrica regio etiamnũ per pagos habitaretur, in Stephonte (loci hoc nomen est) ab Achæis oppugnatus quod socium expeditionis se addere nollet, noctu eo loco deserto Pœmandriam muro munit. aderat ei Polycrithus architectus, qui opera eius contemnens atqui ridens, fossam transfiliit. irritatus Pœmander, faxum grande, quod ibi occultatum erat antiquitus, nocturnis quibusdam sacris impositum, arripuit, eoque ferire Polycrithum volens, iactu aberrante filium Leucippum ictum interfecit. Erat itaque ei è Bœotia profugiendum, & peregrè alicuius ad lares supplicandum: verùm id impressio ab Achæis in Tanagricam iam tum facta reddebat difficile. itaque Ephippum filium ad Achillè supplicatum misit. Ephippus cum Achilli vt veniret persuasit, tum Tlepolemo etiam Herculis F. ac Peneleo Hippalcmi F. omnes ipsi genere propinquos. ab his Pœmander Chalcidè deductus, ibiq; apud Elephenorem à cæde expiatus, honorem viris habuit, omnibusq; sacra loca adsignauit, quorum nomen suum retinuit Achilleum.

Qui sunt apud Bœotos p̄solas, & xoleas? Minyæ filias ferunt Leucippam, Arfinoam, & Alca- thoam furore correptas esum humanarũ carniũ appetuisse: fortitasq; munus tradendi ad necem filii, ac obtigisse Leucippæ vt filium Hippasum traderet: hunc ab iis fuisse discerptum. Hinc maritos ipsarum, quia præ luctu & dolore vestibis vterentur fœdis, p̄solas dictos quasi caliginosos à squalore: ipsas autem xoleas, tanquam oloas, id est diras. Atque etiamnum earum posteritatem his afficiunt nominibus Orchomenii: & quotannis fugantur festis Agrioniis à sacerdote Bacchi strictò gladio, licetque deprehensam interficere. & quidem necauit nostra ætate Zoilus sacerdos. Verum ea res infelix ipsi vrbique fuit. nam & Zoilus leui admodum ex vlcere in diu- turnum lapsus morbum computruit ac decessit:

A αὐτὸθεν εἰς ἀποικίαν ὀρμησάμ· καὶ πρῶτον μὲν ἐν Γαργυρίῳ καλοικεῖν, ἐπέφυτα τῆς Θρακίης τῆτον τὸν τόπον κατὰ γαργυρίαν, ἀναμειγμένων αὐτοῖς Ἀθηνῶν. εἴποιε γὰρ μὴ ἀφαιρῆναι ὁ Μίνως οὐκ ἐπέμπεον Ἀθηνῶσι καὶ τὸν δασμόν ἢ τῆσι, ἀλλὰ κατέχον παρ' ἑαυτὰ λαβόντας. ὁ δὲ σκείνων οὖν τινες γε- γνηότες καὶ νομιζόμενοι Κρήτες, εἰς Δελφοὺς στυαπέσαλῃ- σαν. ὅθεν αἰθυγατέρες τῆς Βοηθίας ἀπομνημονίουσαι τῆς ἡρώς, ἠδὸν ἐν ταῖς ἐορταῖς, Ἴωμιν εἰς Ἀθῆνας. Διὰ τὴν τὸν Διόνυσον αἰ τῆς Ἡλείων γυναικὸς ὑμνοῦσαι τὴν ἀκα- λυπτοῦ βοῦ ποδὶ τὴν ἀγίαντα πρὸς αὐτὰς; ἐχθρὸν οὕτως ὁ ὕμνος, Ἐλθὲν ἡρώ Διόνυσε ἄλιον ἐς ναὸν ἀγνόν, σὺ γὰρ εἰτε- σιν ἐς ναὸν ὅ βοῦ ποδὶ ἡρώ. εἶτα δις ἐπάδοισιν, Ἀξίε τῶ- ρε. πότερον ὅτι καὶ βοῦ ἡρώ πρὸς ἀγορῆσιν καὶ τῶν ἐνίοι- τὸν θεόν; ἢ τὰς μεγάλας ποδὶ, βοῦ λέγουσιν, ἃς βοῦ πιν ὁ ποιητὴς τὴν μεγάλῳ φθαλμον, καὶ βοῦ γάϊον τὸν μεγαλα- χον. ἢ, μάλλον, ὅτι τῆς βοῦς ὁ ποῖς ἀβλαβὴς ὅστι, ὁ δὲ κερα- φόρον ὅτι βλαβὴς· οὗτο τὸν θεόν τὴν ἀκαλυπτοῦ πρὸς ἑλ- θεῖν καὶ ἄλυτον; ἢ, ὅτι καὶ ἀφ' ἑσθῆ καὶ σπέρου πολλοὶ τὸν θεόν ἀρχηγὸν γεγενῆσθαι νομίζουσι; Διὰ τὴν Ταναγραίους πρὸς τῆς πόλεως ὅστι Ἀχιλλεῖον, τόπος οὗτος πρὸς ἀγορῆσιν, C ἔργα γὰρ αὐτῶν μάλλον ἢ φιλία λέγεται γεγενῆσθαι πρὸς τὴν πόλιν, ἀρπάσαι μὲν τὴν μητέρα τῆς Ποιμῆδρου Σφραγονίω, ἀποκτείναντι δὲ τὸν Ἐφίππου Ἀχέσσορα. Ποί- μαδρος τοῖσι, ὁ Ἐφίππου πατήρ, ἐπὶ τῆς Ταναγραίους καὶ κόμας οἰκουμένης ἐν τῇ καλυπτοῦ Στήρηνι, πολιορ- Στίφοντι Palmer κούμνος ὑπὸ τῆς Ἀχαιῶν, ἀφ' ὅ μὴ βούλεσθαι συ- στρατεύειν, ἔξελίπε τὸν χεῖρον ἐκφρονούκτωρ, καὶ τὴν Ποιμα- δριαν ἐπέχισε. παρῶν δὲ Πολύκευτος ὁ ἀρχιτέκτων ἀφαι- φανλίζων τὰ ἔργα καὶ καταγελάων, ὑπὸ τῆς ἀφ' ἑσθῆ ὅριματὸς ὁ Ποίμαδρος ὤρμησε λίθον ἐμβάλην αὐτῶν μέγαν, D ὅς τῷ αὐτῷ κεκρυμμένος ἐκ παλαίου, νυκτελίοις ἱεροῖς ἀ- ποκίμνος· τῆτον ἀνασπῆσας ὑπὸ ἀγνοίας ὁ Ποίμαδρος ἔβαλε, καὶ τῆ μὲν Πολυκρίτου δὴ μῦρτε, Λόκιππον δὲ τὸν ἡὸν ἀπέκτεφνε. ἔδδ μὲν οὖν καὶ τὸν νόμον ἐκ τῆς Βοιωτίας με- τὰ τῆσιν, ἐφέστον καὶ ἰκέτω ξένον ἡρόμδρον· ἐκ τῆς ῥά ὄσθιν· ἐμβέβληκῶν εἰς τὴν Ταναγραίω τῆς Ἀχαιῶν. ἐπέμ- φεν οὖν Ἐφίππον τὸν ἡὸν, Ἀχιλλεῶς δεσπόμδρον. ὁ δὲ καὶ τῆ- τον εἰς ἀγὴ πείσας, καὶ Τληπόλεμοι τὸν Ἡρακλέους, καὶ Πη- νέλεων τὸν Ἰππάλκμου, συστρεφῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὄσθιν. ὑφ' ὧν ὁ Ποίμαδρος εἰς Χαλκίδα στυεκπεμφθεῖς καὶ καταρ- E θῆς παρ' Ἐλεφύοσει τὸν φόνον, ἐτήμησε τοῖς αἰδράς, καὶ τε- μῆν πασὶν ἔξελίεν, ὧν δὲ Ἀχιλλεῶς καὶ τοῦτομα ἀφαιτῆ- ρηκεν. Τίνες οἱ τῶν Βοιωτῶν Φολόφς, καὶ τινες Αἰολεῖαι; τῆς Μινύου θυγατέρας φασὶ Λόκιππῶ καὶ Ἀρσινόῃ καὶ Ἀλκαθίω μαρείσας αἰθροπίνων ὅπι θυμῶσιν κρεῶν, καὶ ἀφαιρῆναι τῆς τέκνων Λόκιππῆς λαχούσης, τῶν ἀ- γαῖν Ἰππασον τὸν ἡὸν ἀφαιρῆσθαι· κληθεῖσαι τοῖς μὲν αἰδράς αὐτῆς δεσφματωῖων ὑπὸ λύπης καὶ πένθους, Φο- λόφς, τῆς Αἰολεῖας Οἰωνολόας. καὶ μέχρι τῶν Ὀρχομῆριοι- τῆς ἀπὸ τῆς ἡρώς ἔτω καλοῦσι. καὶ γίνεται παρ' ἐν αὐτῶν ἐν τοῖς Ἀχαιῶσι φηγῆ καὶ διώξις αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἱερέως τῆς Διο- νύσου ἔξιφος ἔχοντος. ἔξεστὶ δὲ τὴν καταληθῆσαι αἰελεῖν, καὶ ἀεὶ λένεφ ἡμῶν Ζωίλος ὁ ἱερεὺς. ἀπέβη δὲ εἰς ὄσθιν χη- σὸν αὐτοῖς, ἀλλ' ὅτε Ζωίλος ἐκ τοῦ τυχόντος ἐλευθέρου νοσήσας, καὶ ἀφαιρῆσαι παλῶν χρόνον, ἔτελε τῆσιν.

οί τε Ορχομένιοι δημοσίαις βλάβαις καὶ καταδίκαις περι-
 πεσόντες, ἐκ τῶν ἡρώων τὴν ἱερωσύνην μετέστησαν, ἐκ
 πύργων ἀεζυμῆνοι τὸν δῆρον. Διὰ τὴν τοῖς εἰς τὸν Λύκων
 εἰσελθόντας ἐκείνους, καὶ ἀλλοίωσιν οἱ Ἀρκάδες· ἀντὶ
 τῆς ἀγνοίας, εἰς Ἐλευθέρας ἀποπέμποισι; πότερον ὡς Ἐ-
 λευθερομῆδων αὐτῶν ἀπὸ τῆς πόλεως, ἔχον ὁλόγησιν
 σιν, καὶ τοιοῦτον ἔστι τὸ εἰς Ἐλευθέρας, οἷον εἰς ἀμελῆς χώ-
 ραν, καὶ τὸ ἥξει εἰς δρέσαντος ἔδος; ἢ καὶ τὸν μῦθον, ἐπεὶ
 μόνοι τῶν Λυκαίων παίδων Ἐλευθήρ καὶ Λεβαδέου οὐ μετε-
 ρον τῶν πατρῶν Δία μιάσματος, ἀλλ' εἰς Βοιωτίαν ἔφυγον,
 καὶ Λεβαδέου ἔστιν ἰσοπολιτεία πρὸς Ἀρκάδας. εἰς Ἐλυ-
 θέρας οὖν ἀποπέμποισι τοῖς ἐν ταῖς ἀβάταις τῆς Διὸς ἀκου-
 σίως ἡρώοις. ἢ (ὡς Ἀρχίππος ἐν τοῖς Ἀρκάδικαις) ἐμ-
 βαίτας ἴνας καὶ ἀγνοίας ὑπὸ Ἀρκάδων ἑταροδουλῶν
 Φλιασίαις, ὑπὸ δὲ Φλιασίων Μεγαροσίν, ἐκ δὲ Μεγα-
 ρέων εἰς Θήβας, καὶ Ζορμῆοις πρὸς τῆς Ἐλευθέρας ὕδατι
 καὶ βροχῆς καὶ διοσημείαις ἄλλαις καὶ ἄλλοις ἀπὸ τῆς
 καὶ τὴν τὸν Ἐλευθέρας ἐνοίφασι πρὸς ἀγροῦν τὸ
 μῆνοι σκιά μὴ πίπτειν ἀπὸ τῆς ἐμβάτης εἰς τὸν ἥλιον,
 λέγεται μὲν οὕτως ἀληθῆς, ἐγκέαι δὲ πιστῆρα τὸ
 τερον τῶν ἀέρος εἰς νέφη βροχῆς καὶ σκυδῆται
 τος ὅτι τοῖς εἰσοδοσίν. ἢ ὅτι θανατοῦται μὲν ὁ ἥλιος, τὴν
 δὲ ἀποθανόντων οἱ Πυθαγορεῖς λέγουσι τῆς ψυχῆς μὴ
 ποιεῖν σκιά, μηδὲ σκαρδαμύθειν. ἢ σκιά μὲν ὁ ἥλιος
 ποιεῖ, τὸν δὲ ἥλιον ἀφαιρεῖται τῆς ἐμβάτης ὁ νόμος; καὶ τὸτο
 ἀντιφρόνως λέγουσι. καὶ γὰρ ἔλαφος ὁ ἐμβάτης καλεῖται.
 διὸ καὶ Καθαρίωνα τὸν Ἀρκάδα πρὸς Ἡλείους ἀδμο-
 λήσασθα πολέμου ἕως Ἀρκάσι, καὶ ἀφδαίτα μετὰ λείας
 τῶν ἀβάτων, καὶ ἀλυθέντος δὲ τῆς πολέμου καὶ φυγόντα εἰς
 Σπάρτην, ἔξεδδσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς Ἀρκάσι, τὸ
 θεοῦ κελύσαιος ἀποδίδοναι τὸν ἔλαφον.

Τίς Εὐνόστος ἦρως ἐν Ταναγρῆ; καὶ ἀπὸ τίνα αἰτίαν τὸ
 ἄλλος αὐτὸ γυναιξὶν ἀνέμβατον ἔστιν; Ἐλίεος τοῦ Κη-
 φιατοῦ καὶ Σκιαάδος Εὐνόστος ἦν υἱός, ὃ φασὶν ὑπὸ νύμ-
 φης Εὐνόστας ἐκτραφέντι τὸτο γένεσθαι τὸ νόμα. καλὸς
 δὲ ὦν καὶ δίκαιος, οὐχ ἡπὶον ἢ σάφρων καὶ αὐστηρὸς· ἐξα-
 δλίω δὲ αὐτὸ λέγουσιν ὄχνην, μίαν τῶν Κολωνοῦ θυ-
 γατέρων ἀνεψιὰν οἶσαν. ἐπεὶ δὲ πειράσαν ὁ Εὐνόστος ἀ-
 πεβέβατο, καὶ λαιδρήσας ἀπῆλθεν εἰς τοῖς ἀδελφοῖς
 κατηρηρῆσαν, ἔφθασεν ἢ παρθένοιο τὸτο πρῶτα κατ'
 ἐκείνου, καὶ παρῶξωε τοῖς ἀδελφοῖς Ὀχνημον καὶ Λεόντα
 καὶ Βουχέλον, ἀποκτεῖναι Εὐνόστον, ὡς πρὸς βίαν αὐτῆ
 συζῆθημῶν. ἐκείνοι μὲν οὖν ἐπεβέβασαντες ἀπέκτει-
 ναν τὸν νεανίσκον. ὁ δὲ Ἐλίεος ἐκείνοιο ἔδῃσεν· ἢ δὲ Ὀχνη
 μετὰ μελομένη καὶ γέμουσα τσαρχῆς, ἀμα μὲν αὐτῶν ἀ-
 παλλάξαι γέλουσα τῆς ἀπὸ τὸν ἔρωτα λύπης, ἀμα δὲ
 οἰκτιέουσα τοῖς ἀδελφοῖς, ἔξῆγειλε πρὸς τὸν Ἐλίεα
 πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, ἐκείνοιο δὲ Κολωνῶ. Κολωνοῦ δὲ
 δικάσαντος, οἱ μὲν ἀδελφοὶ τῆς Ὀχνης ἔφυγον, αὐτῆ δὲ κα-
 τεκρήμισεν ἑαυτῶν, ὡς Μυρτίς ἢ Ἀνθηδονία ποιήτρια
 μελῶν ἰσόρηκε. τὸ δὲ Εὐνόστου τὸ ἦρων καὶ τὸ ἄλλος οὕτως
 ἀνέμβατον ἐτήρει καὶ ἀπερῶξωεσον γυναιξὶν, ὥστε
 πολλάκις σεισμῶν ἢ ἀνχμῶν ἢ διοσημείων ἄλλων ἡρώ-
 μῶν, ἀαζήτην καὶ πολυπραγμονεῖν ὅτι μελῶς τοῖς
 Ταναγραῖοις μὴ λέληθε γυνὴ ὃ τῶν πλησιάζουσα,

A & Orchoimēnii in causis publicis damnati multa-
 tiq; sacerdotium à familia transfulerunt, deligere-
 que ex tota multitudine optimum instituerunt.

Cur qui sponte sua in Lycæum intrant, lapidi-
 bus obruuntur ab Arcadibus, qui per impruden-
 tiam, Eleutheras deportantur? An quasi liberatis
 hoc modo hifce sermoni fides paratur? ut similis
 sit locutio, ad Eleutheras, qualis est:

*In regionem Amellus. -- &
 Ad sedem venies Aresantis.*

Aut fabulam sequi præstat? quoniam soli de Ly-
 caonis filiis Eleuther & Lebadus facinoris, quod
 in Iouem molitus fuit pater, in fontes fuerunt, & in
 Bœotiam fugerunt: unde & Lebadensibus ius ci-
 uitatis cum Arcadibus intercedit. ergo Eleutheras
 relegant qui in Ioui sacro & inaccessio loco impru-
 dentes rei fuerunt. Architimus in Arcadicis scri-
 bit quosdam qui Lycæum intrassent per igno-
 rantiam, ab Arcadibus traditos fuisse Phliasiis, ab
 his Megarensibus. inde cum Thebas mitterentur
 apud Eleutheras fuisse imbre, tonitribus, aliisque
 cœlestibus denunciationibus detentos. atque in-
 de etiam loco nomen Eleutheras factum nonnul-
 li affirmare. Quod autem Lycæum ingressus um-
 bram nullam à se iacere putabatur, falsò dictum
 est, quantumuis creditum.

An fieret hoc, quod
 act se in nubes cogeret, ac quasi tetricum vultum
 propter ingressos indueret? aut quia necatur in-
 gressus? nam occiforum animas aiunt Pythago-
 rici neque umbram iacere, neque conuiere. Aut
 quòd sol umbram gignit, lex autem solem adimit
 intranti? atque hoc inuolucro tectum proponit.
 Ceruus enim vocatur qui intrauit. & hac de causa
 Cantharionem Arcadem, qui ad Eleos bellum
 Arcadibus facientes perfugerat, ac cum præda per
 Lycæum transfugerat, bello soluto Spartani, ad
 quos ab Eleis se contulerat, Arcadibus tradide-
 runt, iubente deo ceruum reddere.

Quis est Eunostus heros Tanagræ, & cur lucum
 eius intrare mulieribus nefas est? Elieus Cephisi
 & Sciadis F. pater Eunosti fuit, cui nomen imposi-
 tum ab Eunosta nympa quæ cum enutriuerat,
 aiunt. Hic Eunostus ut honestus & iustus, ita pu-
 dicus etiam fuit atque austerus. Eius amore ca-
 ptam ferunt Ochnam vnam de coloni filiabus,
 consobrinam suam. à qua sollicitatus ad concubi-
 tum, auersatus mulierem & conuicio infectatus,
 ad fratres eius abiit querelâ de ipsa propositurus.
 sed Ochna Eunostum occupauit apud fratres ac-
 cusare, vique se ab eo compressam mentiri: obti-
 nuitque ut Ochemus & Leo (hi enim erant fra-
 tres eius) adolescentem per insidias exceptura
 interficerent. Percussores filii Elieus in vincula
 condidit. Ochna autem pœnitentia facti animi-
 que perturbationibus compulsâ, simul ut se mo-
 lestia ob amorem concepta exoneraret, simul
 fratrum miseratione ductâ, rem ut erat Elieo ve-
 ra narratione, isque porrò Colono exposuit. Co-
 lono iudice sententiam ferente, fratres Ochnæ
 solum vertere. Ochna præcipitem sese dedit: sic
 refert Myrtis Anthedonia poetria. Eunosti au-
 tem sacrarii & lucus ingressu atque etiam accessu
 ita diligenter arcebantur mulieres, ut siquan-
 do terræ motus, siccitates, aliæ ostenta accidif-
 sent (quod factum est sæpe) Tanagræi studio-
 sè atque aded curiosè inquisuerunt, numnam
 mulier aliqua fefellisset loco isti propinquans.

καὶ λέγειν

& fuerint qui dicerent, è quibus est Cleidamus vir A illustis, obviam sibi factum esse Eunostum, lauan- di gratia ad mare accedentem, quod lucum ipsius mulier quædam intrauisset. Sane Diocles in com- mentario de facellis edictum refert Tanagrorum de ijs quæ Cleidamus renunciaffet.

Vnde in Bœotia apud Eleonem fluvius, Scaman- der dictus est: Deimachus Eleonis F. cum Hercule, cuius erat socius, ad Troiam oppugnandâ fuit pro- fectus. quod bellû cum, vt fit, traheretur, Glauciam Scamandri filiam, quæ ipsum deperibat, admisit, grauidamq; fecit: post ipse in pugna aduersum Tro- ianos occubuit. Glaucia metuens ne admissi com- B periretur, ad Herculem confugit, eiq; amorem su- um, & habitam cum Deimacho consuetudinē nar- raut. Hercules, quod & mulierem miseretur, & genus viri probi sibiq; familiaris superesse cuperet, in naues Glauciâ recepit: cumq; filiam partu enixa esset, cum eo adductam in Bœotiam Eleoni tradi- dit. Ei filio Scamandri impositum est nomen, re- gnauitque iis locis. & Inachum fluvium à se Sca- mandrum, proximum amnem de matris nomine Glauciam appellauit, fontem vxori cognominem esse iussit Acidusæ, ex qua tres habuit filias, quas Virginum nomine etiamnum colunt.

Vnde tractum est proverbium, Isthæc rata esto? Dinon Tarentinorû dux, vir bello præclarus, cum ciues quandam ipsius sententiam manuum (vt fit) elatione improbassent, ac præco sententiam quæ vicisset proclamaret: ipse manû sursum intendens, Hæc vero (aiebat, suam sententiam innuens) melior est. Sic narravit Theophrastus. Apollodorus in Rhytino addit, cum præco dixisset: Hæc suffragia habet plura, subiecisse: Hæc autem meliora: & pau- ciorum sententiam iussisse ratam esse.

Vnde vrbs Ithacensium Alalcomenæ appella- tur? Quod Anticlea virginitate per vim à Syphiso erepta Vlysssem concepit. hoc plures afferunt. Ister D Alexandrinus in suis commentarijs retulit, nuptam Anticleam Laertæ & adductam ad Alalcomene- um quod est in Bœotia, Vlysssem peperisse. indeque eum quasi vrbs nomen commendantem posteris, in qua esset natus, Ithacæ vrbs eodem nomine donasse.

Qui sunt qui in Ægina monophagi dicuntur? Æginetarum qui ad bellum Troianum sunt profe- cti, magna pars in prælijs, maior in mari vi tempe- statum perijt. Cum itaq; paucos superstites neces- sarij recepissent, viderentque reliquos ciues in lu- ctibus ac mœrore esse, rati sunt neq; gratulandum E publice, neque palam diis sacrificandum: sed domi suæ singuli eos qui seruari erant conuiujs comiter excipientes, patres, cognatos, fratres, aut familiares, ipsi mensis ministrauerunt, alieno nemine in do- mum admissio. Eam rem repræsentantes, sacrifici- um Neptuno celebrant, quod Thiasî dicitur, vbi seorsim per sedecim dies conuiuia agitant nullo ad- hibito seruo. deinde Veneri operantes, finem feriis imponunt. hinc monophagi, id est seorsim edentes vocitantur.

Cur Iouis Labradensis in Caria simulacrum non sceptrum aut fulmen, sed securim elatam tenet? F Hercules Hippolytam cum necasset, inter alia ar- ma securim quoque eius captam, Omphalæ dono dedit. Lydorum post Omphalen reges eâ gestaue- runt, vt vnâ de alijs rebus sacris, successoriq; itidem Oµφάλη δῶρον δέδωκεν. οἱ ἕμετ' Οµφάλη Λυδῶν

κὺ λέγειν σίνους (ὡν ὁ Κλείδαμος ἦν, ἀπὸ Ἰππιδάμου) ἀπηντη- κέναι αὐτοῖς τὸ Εὐνοστον ἐπὶ τῆς θαλάσσης βαδίζοντα λευσομένον, ὡς γυναικὸς ἐμβροχίας εἰς τὸ τέλειος. ἀναφέρῃ δὲ καὶ Διο- κλῆς ἐν τῷ περὶ ἠρώων στυγμάτων δόγμα Ταναγραίων, περὶ ὧν ὁ Κλείδαμος ἀπήγειλεν. Πότεν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ περὶ τὸ Ἐλέωνα ποταμὸς Σκάμανδρος ὠνομάθη; Διήμαχος ὁ Ἐλέωνος υἱός, ἐπαιεὺς ὡν Ἡρακλέους, μετέχευε τὸ ἐπὶ Τροίας στρατείας τῆς ἰσχυροῦς μῆκος (ὡς εἶκε) λαμβάνοντος, ἐρα- δεῖσαν αὐτὸν Γλαυκίαν τὴν Σκαμάνδρου θυγατέρα πατρὸς δε- ξάμενος, ἐκκυον ἐποίησεν, εἴτ' αὐτὸς μὲν ἔπεσε μαχόμενος τοῖς Τρωσίν· ἡ δὲ Γλαυκία φοβουμένη κατέφυγε, ἡμέτερα, τὰ Ἡρακλῆος κατέφυγε, καὶ κατέπειπεν αὐτῆς τὸ ἔρωτα, καὶ τὴν ἡμιονίαν πατρὸς τὸ Διήμαχον ὀμίλιαν. ὃ δ' ἄμα μὲν οἴκτω τῆς γυναικὸς, ἄμα δὲ χαίρων τῷ ὑπολείπεσθαι γένος ἀ- δρόσ ἀγαθοῦ καὶ σωτηρίας, ἀέλαβε τὴν Γλαυκίαν εἰς τὰς ναῦς, καὶ τεκνοῦσαν γόν ἀγαθὴν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἀπέδωκε τῷ Ἐλέωνι καὶ τὸ παῖδιον καὶ αὐτῷ. ὠνομάθη δὲ ὁ παῖς Σκά- μανδρος, καὶ τῆς χώρας ἐβασίλευσε, καὶ τὸ μὲν Ἰναχον ποτα- μὸν ἀπὸ αὐτῆς Σκαμάνδρον, τὸ δὲ πλησίον ῥέθημα, Γλαυκίαν ἀπὸ τῆς μητρὸς ὠνόμασεν. Ἀκίδουσαν δὲ τὴν κριεῖαν ἀπὸ τῆς ἑαυτῆς γυναικὸς, ὅς ἦς ἔχε βεῖς θυγατέρας, ἀστυμφοῖν ἀγχι- νῶν, παρθένοις παροσπαρδύοντες. Ἀπόλλωνος ἐρρέθη δὲ πα- ρομιμῶδες Αὐτὰ κυρία: Δίνων ὁ Ταραντίνος, στρατηγῶν, ἀπὸ τῆς ὡν ἀγαθὸς ἐν τοῖς πολεμικαῖς, ἀποχρηστοποιησάντων αὐτῶν ἰνα γινώσκω τῆς πολιτείας, ὡς ὁ κήρυξ ἀνείπε τὴν νι- κῶσαν, αὐτὸς ἀνατείνας τὴν δόξαν, Ἀδὲ (εἶπε) κριεῖσαν οὕτω γὰρ ὁ Θεός φρασεως ἰσόρηκε. παροσπαρδύθη δὲ καὶ ὁ Ἀπολ- λῶδωρος ἐν Ρυτίῳ, τῆς κήρυκος, αὐτὰ πλείους, εἰπόντος, ἀλλ' αὐτὰ φαῖα βελτίους, καὶ ἐπικυράσαι τὴν τῆς ἐλατ- τόνων χρεστονίαν. Πότεν ἡ τῆς Ἰθακησίων πόλις Ἀλδύ- κρημναὶ παροσπαρδύθη; ἀπὸ τῆς Ἀντίκλειαν ὑπὸ Σι- σύφου βιασθεῖσαν ἐν τῇ παρτηνίᾳ τὸ Ὀδυσσεῖα συλλαβῆν, ὑπὸ πλεθόνων δὲ ἐστὶν εἰρημνίον. Ἰστρος δὲ ὁ Ἀλεξανδρῶς ἐν ὑπομνήμασι παροσπαρδύθη ὅτι τὰς Λαέρτη δαθεῖσα πατρὸς γάμον καὶ ἀναρρηθῆναι, περὶ δὲ Ἀλακρημνίον, ἐν τῇ Βοιωτίᾳ τὸ Ὀδυσσεῖα τέχει, καὶ ἀπὸ τῆς οὗτος ὡς παρ- μητρὸς πόλεως ἀναφέρων δυνάμει, τὴν ἐν Ἰθακῇ πόλιν οὕτω φησὶ παροσπαρδύεσθαι. Τίνες ἐν Αἰγίῳ οἱ μονοφάγοι; τῆς ἑπὶ τὴν Τροίαν στρατευσάντων Αἰγινητῶν, πολλοὶ μὲν ἐν ταῖς μάχαις ἀπώλοντο, πλείονες δὲ κατὰ πλοῦν ἀπὸ τῆς χρε- μῆτος. ὀλίγοις οὖν τῆς περὶ τὴν πόλιν οἱ παροσπαρδύοντες ὑ- ποδδξάμενοι, τῆς δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως ὀραίντες ἐν πέντεσι καὶ λύπαις ὄντας, οὐτε χαίρην ὄνοντο δὲ φανερώς, οὐτε θυμὸν τοῖς θεοῖς: ἀλλὰ κρύφα καὶ κατ' οἰκίαν ἔκασι τῆς σεσωσμένοις ἀνελάμβανον ἐστάσει καὶ φιλοφροσυνῶν, αὐτοῖς ἀφρακηνού- μενοι παρὰσι καὶ συγγενέσι καὶ ἀδελφοῖς καὶ οἰκείοις, ἀλλο- τείου μηδεὸς παρεσιόντος. Τούτ' οὖν ἀπομιμούμενοι, τὰς Προσιδῶνι θυσίαν ἀγρουσι τῆς καλουμένης ἰάσους, ἐν ἧ καὶ αὐτῆς ἐφ' ἡμέρας ἐκκαίδεκα μὲν σιωπῆς ἐστῶνται, δούλος δὲ οὐκ ἀρεσιν. εἴτα ποιήσαντες Ἀφροδίσεια, δὲ ἀλείουσι τὴν ἐορ- τὴν ἐκ τῆς τούτου μονοφάγοι καλοῦν. Διὰ τὴν τῆς Λαβρα- δέως Διὸς ἐν Καρία δὲ ἀπὸ δόγμα πέλεκυν ἠρμηδόν, οὐχὶ δὲ σκῆ- πτῆρ ἢ κρησὺν ἢ πεποίη; ὅτι Ἡρακλῆς Ἰππολύτιν ἀπο- κτείνας, καὶ μὲν τῆς δῆλων ὀπλων αὐτῆς λαβὼν τὸ πέλεκυν, βασιλῆς ἐφόρου αὐτὸν, ὡς ἡ τῆς δῆλων ἱεράν ἐκ ἀφροδοχῆς

ὡς λαμβάνοντες ἀγχι Κανδαύλης ἀπαξιώσας, ἐν τῷ
 ἐπαύρων Φορβῆν ἔδωκεν. ἐπεὶ ὅ Γύγης Σπόσας ἐπολέμει
 πρὸς αὐτὸν, ἦλθεν Ἀρσσηλὶς ἐκ Μυλίων ἑπικυρεὶς τῷ
 Γύγι μὲν διωάμεως, καὶ τὸν τε Κανδαύλῃ καὶ τῷ ἐπαύρῳ
 αὐτῷ ἀφ' ἑαυτῆς καὶ τῷ πέλεκυν εἰς Καρίαν ἐκόμισε μετὰ
 τῷ δῆλων λαφύρων. καὶ Διὸς ἀγαλμα κατασκευάσας, τῷ
 πέλεκυν ἐγγείρισε, καὶ Λαβραδέα τῷ πρὸν πρῶτον ἔρριψε
 Λυδοὶ γὰρ λαβρωὺς τῷ πέλεκυν ὀνομάζουσι. Διὰ δὲ Τραλλί-
 ανοι καθαρθῆρα καλοῦσι τὸ ὄρθρον, καὶ χρωῖται μάλιστα
 πρὸς τὰς ἀφοσιώσας καὶ τὰς καθαρμούς; ἢ ὅτι Λελέγες καὶ
 Μινύαι ὑπαλαμὸν ἐξέλασαντες αὐτοῖς, τὴν πόλιν καὶ τὴν
 χώραν κατέχον, ὕφερον ὅ οἱ Τραλλίανοι κατελθόντες καὶ
 κρατήσαντες, ὅσοι τῷ Λελέγων οὐ διεφάρησαν οὐδ' ἐφυ-
 ρον, ἀλλὰ δι' ἀμνηστρίαν βίου καὶ ἀσθένειαν ἠελεείθησαν
 αὐτοῖσι, τούτων οὐδένα λόγον ἔχοντες οὔτε ζώντων οὔτε ἀπο-
 λυμένων, νόμον ἔθεντο, τῷ κτείναντα Μινύην ἢ Λελέγην
 Τραλλίανον, καθαρόν ἐστι μέδιμνον ὄρθρων ἀπομεθίσσαντα
 εἰς οἰκείους τῷ φονθέντος. Διὰ δὲ τῷ εἰς Ἡλείους
 παρομιώδεις ἐστὶ δὴ φόντος Σαμβίχου πατρί; λεγεται ἡ-
 να Σαμβίχην Ἡλείων ἔχοντα πολλοὺς ὑφ' ἑαυτῷ σιμερ-
 ραίς, πολλὰ περικύβητα τῷ ἐν Ὀλυμπίᾳ χαλκῶν αἰαθη-
 μάτων καὶ ἀποδόσας, τέλος ὅ σιλησῆσαι τῷ ἑπικυρεῖται
 Ἀρτέμιδος ἱερὸν. (τὸ δὲ ἐστὶ μὲν ἐν Ἡλίδι, καλεῖται ὅ
 ἀριστάρχιον) ὅθεν οὖν μετὰ τούτῳ τὴν ἱεροσύλιαν ἀλο-
 πα βασιανίζουσα δι' ἐμιαυτῆς, πρὸ ἐκάστου τῷ κεραιωνη-
 των αἰακρινόμηνον, καὶ οὕτως ἀποθανῆν, καὶ τὴν παρομίαν
 ἑπὶ εἰς ἐκείνου πάσαι ἡμέρας. Διὰ δὲ ἐν Λακεδαίμο-
 νι ὡς τῷ Λακιπιδῶν ἱερὸν ἱδρυται τῷ Ὀδυσσεὺς
 ἡρώων; Ἐργίμος εἰς τῷ Διομήδους ἀπερῶν ὑπὸ Τηλέφου
 παιδείς ἐξεκλεφε τῷ παλλάδην ἐξ Ἀργείας, σιμῶτος
 Δεάργου, καὶ σιμωκλέπτοντος (ὡς δὲ εἶπ' εἰς τῷ Τηλέφου
 σιμῶτων) ὕφερον ὅ τῷ Τηλέφου ἡρόμηνος δι' ὀργῆς ὁ Λεά-
 ρος εἰς Λακεδαίμονα μετέστη τῷ παλλάδην κριμίζων. οἱ ὅ
 βασιλεῖς δὲ ἀμύνοντες πρὸς τῷ μῦθος, ἱδρυσαντο πλῆσιον τῷ τῷ
 Λακιπιδῶν ἱερῷ, καὶ πέμφαντες εἰς Δῆλον διεμαρ-
 τεύοντο πρὸς ἑπικυρεῖας αὐτῷ καὶ φυλακῆς. ἀνελόντος ὅ τῷ
 θεοῦ, εἶνα τῷ ὑφελθόντων τῷ παλλάδην φύλακα ποιῆσαι,
 κατεσκευάσαν αὐτοῖσι τῷ Ὀδυσσεὺς ὄρθρων, ὅθεν τε καὶ
 πρῶτον τῷ πόλῃ τῷ ἡρώα ἀφ' ἑαυτῆς τῷ Πρωελοπῆς γά-
 μον ὑπολαβόντες. Διὰ δὲ τῷ Χολκιδονίαις ἔθος ἐστίν,
 ὅταν ἀνδράσιν ἀλλοτρείοις ἐντύχουσι, μάλιστα δι' ἐξου-
 σι, τὴν ἑτέραν ὡς καλύπτουσαι παρειαί; πόλεμος ἡ
 αὐτοῖς πρὸς Βιθυνοὺς ἐκ πάσης παροξυνομήνους πρὸς φά-
 σως Ζειποῖτου ὅ βασιλεύσαντος αὐτῷ πρῶτον, καὶ
 Θρακῶν ἑπικυρεῖας πρὸς ἡρομήνης, ἐπυρτόλθου καὶ κα-
 τέφερον τὴν χώραν. ἑπικυρεῖται ὅ τῷ Ζειποῖτου πρὸς τῷ κα-
 λούμηνον Φάμον αὐτοῖς, κακῶς ἀγωνισάμενοι ἀφ' ἑαυτῶν
 καὶ ἀφ' ἑαυτῶν, ὑπὸ ὀκτακισχίλοις ἀπέβησαν στραπῶτας καὶ
 πρῶτον μὲν οὐκ ἀνῆρθησαν τότε, Ζειποῖτου Βυζαν-
 τῶν γεραισάμενον τῷ ἀφ' ἑαυτῶν. πολλῆς ὅ τὴν πόλιν ἐρη-
 μίας ἀδρανῶν κατερῶσης, αἱ μὲν πλείους γυναικες ὑπὸ
 ἀνάγκης ἀπελευθέρους καὶ μετοίκους σιμῶκησαν αἱ ὅ
 ἀνδράσιν ἀντὶ τοιούτων ἐλθόντων γάμην, αὐταὶ δὲ αὐτῷ
 ἑπικυρεῖται ὅπου δεηθεῖεν ὡς δικασταῖς καὶ ἐξουσιον,
 ἀπαρῶσαι γάτερον μέγος τῷ πρῶτον τῷ καλύπτουσαι.

λύαι παρμεν.

ὕμν ἢ Ἀλέερα
π.ε.

A tradita fuit: donec Candaulus dedignatus, cuidam
 sociorum ferendam eam dedit. Postquā vero Gy-
 ges defectione inita Candauli bellum intulit, ve-
 nit à Mylaffenibus Arselis auxiliares Gygi copias
 adducens: interfecitq; & Candaulum & socium, bi-
 pennemq; in Cariam inter alia spolia pertulit, Iouif-
 que adornato simulacro, eam isti in manum apta-
 uit, Labradeumq; nominavit Iouem. Labram enim
 Lydi vocant, quod Latini securim.

B Cur Tralliani eruum Kathartera, id est lustrale,
 vocant, vrunturq; eo maxime ad expiationes & pia-
 cularia: Leleges & Minyx quondam Tralles, regio-
 nemq; ad urbem pertinentem pulsus vi Trallianis
 occupauerunt. Reuersi postliminio Tralliani, re-
 rumq; potiti, quotquot Lelegum non perierant, ne-
 que profugerant, sed ob inopiam ac imbecillitatem
 remanserant Tralibus, eorum neq; viuentium ne-
 que morientium ac pereuntium vllam habentes ra-
 tionem, legem tulerunt, vt si quis Trallianus Mi-
 nyam Lelegemve occideret, is medimnum erui si
 necessarijs interfecti demeretur, castus purusque
 cadis haberetur. Hæcine est causa?

C Quæ causa est prouerbij apud Eleos vsitati, Atro-
 ciora quam Sambicus pateris? Sambicus quidā E-
 leus cum haberet multos sub se ministros, multa (vt
 fertur) donaria ænea Olympiæ posita accidit atque
 vendidit: tandemq; Dianæ etiā Episcopi (h. e. inspe-
 ctoris) cognominata fanum, quod Elide est, & Ari-
 starcheum dicitur, compilauit. A quo sacrilegio sta-
 tim captus, per integrum annum tormenta perpe-
 sus est, quæstione ex ipso de sceleris socijs habenda.
 itaq; mortuus, adagio locum suis miseris fecit.

D Cur Lacedæmone iuxta Leucippidū templum
 Vlyssis facellum est dedicatum? Ergieus quidam,
 vnus de posteris Diomedis, passus sibi est a Teme-
 no persuaderi vt Palladium Argis suffuraretur, con-
 scio ac socio facinoris Leagro. hic Leager cum ef-
 fet Temeni familiaris, postmodo cum eum sibi ira-
 tum haberet, vna cum Palladio Lacedæmonem
 migravit. Reges eum promte exceperunt: Palla-
 diumq; prope Leucippidum templum æde dedica-
 ta locauerunt, Delphosq; miserunt, qui oraculum
 de eo adseruando ac retinendo consulere. his re-
 sponsum est, vni eorum qui id sustulissent custodia
 eius demandandam. ergo ibidē facellum Vlyssi po-
 suerunt, quem alias quoq; ob coniugium Penelopæ
 cum sua ciuitate coniunctum censebant.

E Cur Chalcedoniæ feminæ hanc seruant con-
 suetudinem, vt alienos viros, magistratum maxi-
 me, compellantes, alteram genam obtegant? E-
 rat Chalcedonensibus bellum aduersus Bithynos,
 omnis generis iniurijs in præscriptionem eius iri-
 tatis. Zereæ rex Bithynorum omnes suos in
 bellum educit. Chalcedonenses auxilijs Thra-
 cum ausi, Bithynorum agrum incendijs popula-
 tionibusque vastant. Ad Phalium autem à Zereæ
 to per insidias impetiti, re ob ferociam & ordi-
 num neglectam rationem male gesta, amplius o-
 cto millibus militum amittunt. internecionem
 Byzantij auerterunt, quorum in gratiam Zereæ
 tus pacificationem admisit. Cum autem Chal-
 cedone magna esset virorum penuria, pleræque
 mulieres necessitate adactæ sunt vt libertis & in-
 quilinjs consuescerent. alix quæ vitis carere, quam
 sic matrimonio frui, mallent, ipsæ per sese expe-
 diuerunt si quid erat apud iudices & magistratus
 negocii, alteram veli partem à facie diducentes:

que vere
 virtute p
 curz.
 Cur A
 lacum fe
 g's curau
 g' super
 Cur A
 cum lul
 quod
 sunt de
 licet quo
 cōspecte
 regio illa
 modo ap
 ri cepit.
 Quid si
 f' os educ
 An impre
 enim cum
 reg bus an
 & dira imp
 te ent.
 Cor ap
 nore pecu
 creditor
 gratius pu
 Cur in
 An quod S
 libidini in
 ribus quib
 nit. Aut ve
 nauclerus
 Cyprum
 Venus na
 illico aveh
 soluit. mox
 quillitas in
 & naucler
 tum corra
 nominatu
 videtur de
 nisterio fer
 Quare S
 est munifi
 vestes alio
 oraculum
 calen, dec
 finitis cm
 suos devi
 Quæ or
 ci nomen
 entes è di
 nauibus ce
 lio multas
 copia flue
 admiratio
 rem ad Ph
 strantur. al
 ptum perh
 edenibus
 Andron
 Pedetes
 tur? Cur
 Samiam r
 rum, con
 thijs auxil

ὑπὸ κεραινοῦ διεφθάρησαν. οἱ δὲ στρατηγὸι τῆς ἀλλοτρίης
 πλοῦσαντες ἐνίκησαν τοὺς Μεγαρέας, καὶ ζῶνας αὐτῶν ἔλα-
 βον ἐξακροῖους. ἐπαρθέντες δὲ τῇ νίκῃ, διανοοῦντο καταλύειν
 τὴν οἰκίαν Γεωμόρων ὀλιγαρχίαν. ἀφορμὴν δὲ παρέχον
 οἱ παρθένους τῆς πολιτείας, ἡρώωντες αὐτοῖς ὅπως τὸς
 ἀίχμαλώτους τῶν Μεγαρέων χρημίσωσι τῆς αὐτῶν ἐκεί-
 νων πέδας δεδεμένους. λαβόντες οὖν τὰς ἡρώωντας ταῦ-
 τα, καὶ δεῖξαντες κρύφα τοῖς τῶν Μεγαρέων, ἐπεισαν αὐτοῖς
 συζητῆσαι μὴ αὐτῶν, καὶ τὴν πόλιν ἐλευθερώσαι. βουλο-
 μένοις δὲ κρινῆσαι τῆς παρθένου, ἔδωκε τῶν πεδῶν τὸς κρί-
 κους ἀφακροτῆσαι, καὶ παρθένας οὕτως τοῖς σκέλεσι τῶν
 Μεγαρέων, ἀναλαβὴν παρὰ τὰς ζώνας ἰμάσιν, ὅπως μὴ
 παρῆρασι, μηδὲ ἐκβαίνωσιν, αὐτῶν δὲ τὰ βαδίζον χα-
 λαράν ἡμορμύων. οὕτω δὲ τοὺς ἀνδρας ἐνοκλόασαντες, καὶ
 ζήφος ἐκείνων δόντες, ἐπεὶ κατέπλοσαν εἰς Σάμιον καὶ ἀπέ-
 λησαν, ἦσαν αὐτοῖς δι' ἀργείων εἰς τὸ βουλομένηον, ὁμοῦ δὲ
 πτότων τῶν Γεωμόρων συκαθεζομένων. εἶτα σημείου δοθέν-
 τος, οἱ Μεγαρεῖς παρῆρασαντες, ἐκτείνον τὸς ἀνδρας. οὕτω
 δὲ τῆς πόλεως ἐλευθερωθείσης, τοῖς τε βουλομένοις τῶν Με-
 γαρέων πόλιν ἐποίησαντο, καὶ κατασκόλασαντες οἰκον
 ἀμεγέτη, τὰς πέδας ἀνέδηξαν, καὶ ἀπὸ τούτου πεδῆτης ὁ
 οἶκος ὠνομάσθη. Διὰ δὲ τῶν Κώοις ὁ τῶν Ἡρακλέους ἱε-
 ρὸς ἐν Ἀντιμαχίᾳ γυναικίαν ἐνδεδυμένους ἐδῆτα, καὶ
 τὴν κεφαλὴν ἀναδύμενος μίτρα κατάρχεται τῆς θυσίας; Ἡ-
 ρακλῆς τῆς ἐξ ναυσὶν ἀπὸ Τροίας ἀναρθεὶς ἐχρήμασθη, καὶ
 τῶν νεῶν ἀφῆραρεισῶν, μίαν μόνην παρὰ τὴν Κῶν ὑπὸ τῶ
 πνύματος ἐλαυνόμενος, ἐξέπεσε ἐπὶ τὴν Λακωνίαν καλού-
 μενον, ὅθεν δὴ οὐ παρῆρασαντες ἢ τὰ ὄπλα καὶ τὸς ἀνδρας. ἐν-
 τυχὸν δὲ παρῆρασαντες, ἦται κρινόμενος τῶν νέμωντος ὁ δὲ ἀν-
 δεσπος ἐκδηξο μὴ Ἀνταγόρας ἀκμάζων δὲ τῇ ῥώμῃ τῶ
 σώματος, ἐκέλευσεν αὐτῶν ἀπαλαῖσαι τὴν Ἡρακλέα
 καὶ κατασκόλα, τὴν κρινόμενος φέρεσθαι. καὶ συμπεσόντες αὐτῶν τῶ
 Ἡρακλέους ἐς χεῖρας, οἱ Μέροπος τῶν Ἀνταγόρας τῶν
 βουλομένων, οἱ δὲ Ἑλλῶες τῶν Ἡρακλέα, μάχην καρτεροῦν
 σιωπῆσαν. ἐν ἧ λέγεται δὲ πλήρη καταπονυμένους ὁ Ἡρα-
 κλῆς κατὰφυγεῖν παρὰ γυναικῶν Ὁραῖαν. καὶ ἀφῆραθεν
 ἐδῆτα γυναικίαν κατακρύψας ἑαυτὸν. ἐπεὶ δὲ τῶν Μεγαρέων
 αὐτὸς κρατήσας καὶ καταρθεὶς, ἐγάμει τὴν Ἀλκίόπου, ἀνέ-
 λαβε σολίον ἀπὸ τῆς. δὲ δὴ μὴ ὁ ἱερὸς ὅπου τὴν μάχην
 σιωπῆσαν γυναικῶν, τὰς δὲ νύμφας οἱ γαμοῦντες δόξιοῦνται γυ-
 ναικίαν σολίον παρῆρασαντες.

Πότεν δὲ Μεγαροῖς ἦμος ἀμαξοκυλιστῶν; ἅπτι τῆς ἀχ-
 λάσου δημοκρατίας, (ἢ καὶ τὴν παλιντοκίαν ἐποίησε καὶ τὴν
 ἱεροσυλίαν) ἐπορεύετο θεωρία Πελοποννησίων εἰς Δελφοὺς
 ἀπὸ τῆς Μεγαρικῆς, καὶ κατεκλιόθησαν ἐν Αἰγίεργι πα-
 ρὰ τὴν λίμνην μὲν παίδων καὶ γυναικῶν, ὡς ἔτυχεν, ἐν τῆς
 ἀμαξίας. τῶν δὲ Μεγαρέων οἱ δραστήτατοι μεθυθέντες,
 ὕβρις καὶ ἀνομότητι τὰς ἀμαξίας ἀνακλιόσαντες, εἰς τὴν λί-
 μνην ἐκείωντο, ὡς τε πολλοὺς ἀποπνιγῶν τῶν θεωρῶν. οἱ
 μὲν οὖν Μεγαρεῖς δι' ἀπαξίαν τῆς πολιτείας, ἠμέλησαν τῶ
 ἀδικήματος οἱ δὲ Ἀφικτύονες, ἱερεῖς τῆς θεωρίας οὖσης, ἅπτι-
 γραφέντες, τὸς μὲν φυγῆ, τὸς δὲ θανάτῳ τῶν ἀμαξῶν ἐζη-
 μίωσαν. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἡρώων, Ἀμαξοκυλιστῶν παρῆρασαντες.

A fulmine ista perierunt. duces reliquis vsi vicerunt
 Megarenfes, viuosque ex ipsis ceperunt 100. Ea vi-
 ctoria ita aucti sunt ducibus animi, vt de evertenda
 paucorum in patria cogitarent, quæ penes Geomo-
 ros erat, dominatione. occasionem ipsis præbue-
 runt reip. principes; qui per litteras mandabant, vt
 Megarenfes captivos suis ipsorum impeditos com-
 pedibus adducerent. Has illi litteras acceptas Me-
 garenfibus clanculum ostendunt: vtque se ipsis in
 Samia liberanda republ. socios adiungerent, per-
 suadent. Re consilij communicatis tractata, pla-
 B cuit compedum annulos excutere, sicque demum
 cruribus Megarenfium aptare compedes, ac ne ob
 laxitatem de pedibus defluerent inter eundum, lo-
 ris ad cingula alligare. Sic instructos Megarenfes, &
 gladiis singulis armatos, postquam ad Samum ap-
 plicuerunt naues, per forum in curiam duxerunt,
 omnibus fere ibi Geomoris confidentibus. signo
 deinde dato, Megarenfes impetu facto eos truida-
 runt. Liberata ad hunc modum vrbe, Megarenfes,
 quotquot vellent, in ciuitatem suam admiserunt.
 ædeque ampla exstructa compedes pro monim en-
 to suspenderunt. quæ saum illud inde sortita est
 nomen.

C Cur apud Coos Herculis sacerdos in Antima-
 chia muliebri indutus veste, capite vittato, sacrifi-
 cium auspicatur? Hercules sex nauibus à Troia ave-
 ctus, tempestate aduersa vsus quæ naues eius per-
 deret, vnica ad Cōn vento compulsa ad Laceterem
 (loci hoc nomen) excidit, armis virisque reliquis,
 cæteris omnibus rebus amissis. Ibi cum in oues in-
 cidisset, à pastore vnum petijt arietem. Pastori no-
 men fuit Antagoras. qui cum robore corporis vi-
 geret, luctæ hanc conditionem Herculi obtulit, vt
 arietem, si Antagoram vicisset, auferret. Postquam
 D conferuerunt manus, Meropes Antagoræ, Græci
 Herculi opem tulerunt, acrisq; exorta est pugna. In
 hac tradunt Herculem aduersariorum multitudine
 defatigatum ad Tressam confugisse mulierem, &
 fefellisse, cum se texisset muliebri veste. Deinde
 ducta Alciopi filia, vestem sumsit floridam. Itaque
 eo in loco, vbi pugnatum fuit, rem sacrâ facit pon-
 tifax. sponsi autem sponsas amplectuntur mulie-
 brem induti amictum.

Vnde Megaræ genus est Hamaξοκυλιστῶν? In ef-
 frazi illa popularis in republica potentia licentia,
 quæ palintociam etiam & sacrilegium protulit, ac-
 cidit vt missi Delphos consultum oraculum atque
 E ad solennem festiuitatem Peloponnesij legati, cum
 per Megaricam irent, apud Ægira cum vxoribus &
 liberis vt res tulerat in quadrigis ad paludem per-
 noctarent. Megarenfium autem ferocissimi, ebrie-
 tate, petulantia, immanitateq; incitati, quadrigas in
 paludem devoluerunt, ita vt multi legatorum fue-
 rint suffocati. Ac Megarenfes quidam in ista reip.
 confusione flagitium istud impune esse passi sunt.
 Amphictyones autem, habita ratione sacrosanctæ
 ad Delphos missionis, sceleratos istos partim ex-
 tremo humanorum supplicio, partim exilio pœnas
 F pendere coegerunt. Horum flagitiosorum posterii
 Hamaξοκυλιστῶν, quasi vehiculorum devolutores
 nominates appellati sunt.

almer.

nisse ge
 hiberen
 ita resp
 autoribu
 DAT
 millium
 ato, pos
 Athenie
 nem mil
 ro, Poly
 gniscum
 conditio
 captus.
 iam mor
 uim rece
 tate.
 ASDR
 nis index
 ctus, vic
 uim Alci
 Narrat
 Sicularu
 dorus Sic
 XERX
 ad Aten
 tum host
 conturba
 um misce
 cles in so
 manibus
 ad barbar
 toribus,
 susque a
 ductus.
 Ibi Agesi
 manum
 vinculis p
 Athenien
 itoposuer
 eum iussi
 Samij, lib
 PORSE
 stris Rom
 fame eos
 MYCIVS
 fulum per
 hominis i
 tem regis
 regem ip
 ad regem
 minum.
 ἡλθεν. ἰδ
 ἀπὸ τῆς.